

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 33/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 23.новембра 2010. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Седите.

Да констатујемо да је ту:

- Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић, затим стручни сарадник из Тужилаштва Иван Дузлевски.
- Сви оптужени доведени из Окружног затвора у Београду са браниоцима:
- Марија Радуловић, Новица Здравковић, Здравко Крстић, Милорад Константиновић, Марко Кастратовић и Бојан Ресавац.

Присутни су и тумачи, претрес се обавља уз помоћ тумача Еде Радоман Перковић и Ганија Морине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На истом, значи следећи исту логику као и јуче за данас смо позвали Станковић Драгицу, Стоилковић Часлава, Симић Бору, Стевић Мирослава, Цветковић Илинку, Ивковић Лепосаву и Јовановић Зорана да их саслушамо као сведоке, то су неки људи које је сведок сарадник препознао на фотографијама које смо му показивали, па за Симић Бору нисмо успели да га позовемо нити преко телефона, нити преко адресе коју имамо због тога он није добио позив, он је одсељен и такође нисмо успели да нађемо Ивковић Лепосаву и Цветковић Илинку. Тако да су дошли Станковић Драгица, Стоилковић Часлав, Симић Бора, односно Симић Бора није, Стевић Мирослав и Јовановић Зоран. Осим тога у односу на примедбе које је јуче изнео везано за своје здравствено стање опт. Хајдари Фатон, шта је сада било, је ли све морамо да понављамо? Не. Оне примедбе за здравствено стање које је Хајдари Фатон поднео ја сам данас тражила од Окружног затвора да га одведу на додатни лекарски преглед везано за те промене на лицу и за температуру, па ћемо видети данас, претпостављам да Вас нису одвели, да ли ће то бити сутра пре подне. И сада још док чекамо да доведу сведока Стоилковић Часлава коме је, он се не осећа добро и мало ћемо да сачекамо да видимо само да ли су сви примили оптужницу? Браниоци оптужених, сви су примили. Добро. Ви сте тек данас примили, или сте данас видели да сте примили?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Данас сам примио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас сте примили. Ви Константиновић Милорад? Добро, имамо за Вас.

Констатује се да се Константиновић Милораду уручује примерак прецизиране оптужнице, обзиром да је није примио. Констатује се да адв. Здравко Крстић каже да је тек данас примио оптужницу, иако је судија из писарнице обавештена да је он тек данас у писарници отворио коверат који му је раније послат и у коме се налазила оптужница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Затим оптужени да ли сте сви примили оптужницу? Јесте. У односу на транскрипте од дана 05. и 06. октобар и 11. новембар, да ли сте сви примили 06. и 11. значи 06. октобар и 11. новембар? Јесте. Из оног раздвојеног, 05-и нисте примили и то ћемо видети да ли су превели или не тумачи. У односу на решење о спровођењу истраге. У микрофон, ја морам да поновим да сте рекли, да бранилац Кастратовић каже да су браниоци примили 05. и 06.11. међутим оптужени мислим да нису 05. октобар примили или јесу?

Судски тумач Еда Радоман Перковић: Судија, 05. је преведен такође, само да преконтролишемо данас до краја дана па ћемо видети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И данас ће добити оптужени?

Судски тумач Еда Радоман Перковић: Да, да, данас или евентуално сутра чисто ради штампања ако, уколико имамо, ако имамо сутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако имамо могућности данас да одштапамо, ако не, добићете сутра 05. октобар. У односу на решење о спровођењу истраге и допис из Окружног суда у Нишу, да ли су сви примили? Оптужени? Не, нису примили. Браниоци, допис и решење о спровођењу истраге из оног предмета Хашим Тачи и др.? То сте добили, добро, за оптужене ћемо видети дакле исто данас у току дана или сутра. Е сада да видимо да ли је Стоилковић Часлав мало боље или не. Изволите, прво госпођа Радуловић се јавила.

АДВ. МАРИЈА РАДУЛОВИЋ: Ја сам од супруге Ахмета Хасанија добила сад ту две фотографије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћемо касније сада да саслушамо сведока, то ће бити доказни предлози нови. Господин Крстић?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ради разјашњења око оптужнице и око дописа вашег, ево на коверти пише 22.11. значи ја сам примио обавештење 22., оног дана када су се овде саслушавали сведоци, ето толико око.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуче је 22. био. Јуче.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па ево, на коверти 22. ја сам јуче примио док сам био овде у судници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у сваком случају сада физички имате код себе оптужницу?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па имам, али су, ма и оптужницу, а и ови предлози за саслушавање сведока, то хоћу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Е сада је овде дошао Стоилковић Часлав, је ли тако. Добар дан, хоћете да седите или да стојите?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Могу да седим ако може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите ако може. Примили сте инекцију па Вас зато питам.

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господо браниоци са леве стране, Ресавац и Кастратовић мало тише молим вас, само спустите микрофон и кажите ми да ли се сада мало боље осећате?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Да, добро, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пошто чули смо да путујете па због аутобуса да будете први и онда да Вам је позлило и тако ако можете да кренемо сада, позвали смо Вас као сведока, као сведок дужни сте да говорите иситну, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите, и можете да ускратите одговор на питање које би Вас или Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Дакле то Вам је једно упозорење које се даје свим сведоцима. Сада ћете Ви нама да дате Ваше личне податке. Како се зове Ваш отац?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Божин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Божин, добро. Година када сте Ви рођени?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: 03. јуна 1948. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми где сте рођени?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Село Влаштица, Скупштина општина Гњилане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пребивалиште је сада овде у Врању?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Врању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Ваше занимање?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Наставник математике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви пре него што будемо причали о ономе због чега смо Вас позвали, а то је везано за Вашег оца, за оно што се њему догодило.

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: И мајка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И мајка?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитајте заклетву, ту је испред Вас текст заклетве. Прочитаћете наглас.

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ћемо то да унесемо у записник.

Са личним подацима које даје, упозорен, опоменут, након што је положио заклетву исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рећи ћете нам, рођени сте у селу Влаштица, је ли тако, код Гњилана?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тамо живели, да ли сте тамо били са родитељима и шта се дешавало у периоду после бомбардовања, тај период нас интересује.

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Па у селу као што знате тамо Албанци су све били избегли, остао је само мој отац, мајка и још једна жена која није била баш, нешто је била болесна умно и тако даље, само њих троје су остали значи после бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После бомбардовања?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Да. Само њих троје су остали значи после бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После бомбардовања?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Да. И за време бомбардовања уствари, пардон, извињавам се, и за време бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За време бомбардовања су били ваши родитељи и та жена?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Јесте, само њих троје су живели у село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви нисте били тамо?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Ја сам био, обилазио сам их повремено јер породица ми је живела у Врању, тако да сам ја њих обилазио па више сам био код њих него што сам био у Врању. Носио сам им храну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после бомбардовања?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: После бомбардовања био сам ту кад је прекинуто бомбардовање, када је дошла ова, Французи су били, јесте, у селу, они су се лоцирали ту у селу, видео сам их кад су ту по улицу шетали и онда сам их оставио просто родитеље да се сналазе на милост и немилост како да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се вратило становништво остало у село?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Не, нису се били још вратили док сам ја био, почели су да се враћају баш кад сам последњи пут кад сам их оставио, први комшија дошао је да обиђе своју кућу и видели смо, ја са оцем сам био копали смо кромпир неки, оно баш сећам се кромпир смо копали и ту на стотинак метара видели смо га и отац баш сећам се лепо када је рекао каже «ено га дошао да види кућу, вратиће се овај». И кажем да тога дана или други дан вратио сам се, ја сам их оставио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: И више их, ништа, ништа нисам сазнао о њима, мислим сазнао сам после али ништа нисам видео даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте са њима били у неком телефонском контакту, преко пријатеља?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Не. Не. Не, само јер кажем ја сам кад сам отишао после два, три дана сам чуо, колеге су ми јавили из Пасјана, то је село које је удаљено два километра од Влаштице, они су видели када је кућа горела, а нема која кућа да гори него једина то је кућа била српска оно што ја знам и обавестили су ме телефоном колеге да, каже, немој да се враћаш, кућа ти је изгорела, а кажем родитељи, каже за родитеље не знамо, каже, и ја сам ипак сам имао неку наду да ће они да, пре него кад сам их напуштао рекао сам им да ако наиђе нека опасност, нешто ако осећају, да оду до Пасјана, јер то је село два километра, могли су да оду пешице и тако да се сналазе. Међутим ја сам ту наду имао да су они то урадили, да су у Пасјану, па рекао сам питајте тамо да нису негде, питао сам тамо неке у Пасјану сам питао, иначе у Влаштици нисам имао кога тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да Вас питам, телефон нису имали, ништа?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажете да су дошли Французи, кад је то било?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су дошли Французи.

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Па оно не би сад знао то је негде око, стварно не би знао тачан датум, али знам да су се распоредили били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви кажете, питам Вас зато што кажете кад су дошли Французи, док сам ја био, кад сам их оставио, је ли знате отприлике који је то датум или тачно?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Па отприлике око 15. јуна је било, сад не знам стварно тачан датум, не знам, али отприлике тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате датум када су они јавили да вам кућа гори?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Не, не би. А кућа је, обавестили су ме негде око чини ми се око 28. чини ми се да је било баш на дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Видовдан?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Видовдан, тако Видовдан јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А онда је ли то значи скоро да је прошло две недеље да сте ви били?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Па тако, тако, јесте, јесте, можда није било 15, али недељу дана је сигурно било да нисам их видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да нисте их видели?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Да нисам их видео и да нисам чуо ништа о њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми колико је удаљено Гњилане?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Гњилане је 10 километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било тада неког превоза или људи који би неког превезли, на пример Ваше родитеље, да је могао неко да дође у Гњилане?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Ја сам се то надао јер имао сам неке рођаке у Гњилану, мама је имала брата, брата је имала рођеног у Гњилану и ја сам се највише сам се надао да је он дошао да је узме или да је отишла она код њих тамо да се пребаци некако. Међутим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте контактирали са њима?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Контактирао сам, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Кажу да код њих нису били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад још нешто морам да Вас питам, да ли Ви познајете Гњилане?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где је солитер у Гњилану?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Солитер у Гњилану.

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Не знам на који солитер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онако како смо ми чули, то је неки највиши солитер ту.

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Па у центру да, да, ако је тај, јесте, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате где је то?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали тамо неке пријатеље или фамилију која је живела у том солитеру?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај рођак није живео тамо?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Не, не, он је имао приватну кућу близу до болнице ту, овај, мислим ујак мој, мамин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците нам још јесте покушавали да пријавите нестанак?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваших родитеља?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Јесте, чим сам чуо одмах сам их пријавио у Врању, у Црвеном крсту у Врању, па је онда после једног извесног времена пријавио сам Међународном Црвеном крсту, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ништа, немате информације?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Никакве, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А хоћете да ми кажете колико су они тада имали година?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Па отац је рођен `21. године, значи 78 година, мама је била млађа од њега 7 година значи она је имала 70 година. Тата је имао 77, тако ћемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу били доброг здравственог стања, могли су да иду, да се крећу?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Не, не. Нису тако лоше, али нису ни били доброг здравственог стања. Отац је пре једно месец, пре неколико месеци био лежао у болницу у санаторијуму у Сурдулицу, мама је исто ломила руку па сам је, па тако исто, можда пре бомбардовања, то је негде тако водио сам маму сломила руку и тако да она није била добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми, ми овде водимо поступак против неких људи, да ли сте Ви чули од било кога шта се са Вашим родитељима десило?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли разговарали са неким?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Јесам, ево и дан данас истражујем, питам ту имам комшије неке, идем ја у моје село и сада, у контакту сам са комшијама мојим, питао сам их, чак сам им нудио да вам кажем морам да признам и новац сам им нудио, нудио сам им, имам земљу тамо остала ми је земља, каже, ево даћу било коју тамо њиву, даћу само да ми кажу где су сахрањени, то да знам, где су сахранити да би преузео њихове лешеве и тако. Међутим нисам сазнао, нико није хтео да ми каже, а питао сам њих неколико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми још то закон налаже да Вас питам, да ли се Ви придружуете кривичном гоњењу, и да ли имате одштетни захтев који наравно не питам сада колики је него да ли тако нешто вас занима?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, о томе ћете накнадно је ли тако? Па накнадно, шта ја, стварно не знам. Не могу сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да видимо сада да ли има за Вас питања, чланови већа немају, тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан. Ако сам Вас добро разумео, то је била једина српска кућа у селу?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: И ова жена, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то значи да данас, ево питам, има ли данас Срба у Влаштици?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Нема, нема.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да ли одбрана има питања? Изволите господине Крстићу.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја не дирајући у право суда да позива по слжбеној дужности сведока, али ово је типичан пример да је то сувишан посао и одуговлачење поступка само, па зато ја питам скоро једино питање, ово што сте сада сведочили, је ли имате сазнања непосредно или посредно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које, на шта мислите?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па све ово што је рекао сада у свом сведочењу, то да су Албанци избегли, да су остали само отац и мајка, да су нестали отац и мајка, да ли је он био тамо, да ли има непосредно или посредно сазнање о свему овоме што је причао, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви, ја не знам да ли Вас је добро адвокат разумео, да ли сте Ви рекли да сте Ви били тамо у кући, у једној кући Ви, Ваш отац и мајка, у другој кући та жена или јесте Ви то видели или Вам је неко причао?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: За које?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За то Ваше село и тамо где сте били, разумете?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Па живео сам са родитељима, како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Дакле, Ви сте били тамо када су како сте Ви рекли сви Албанци избегли сем Ваших родитеља?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Тако, тако.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: А ја Вас питам, пошто сте били тамо, зашто су они избегли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: А што одбија, тужилац може да пита што су избегли Срби, а ја не могу да питам што су избегли Албанци, не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што је то опште позната чињеница, господине Крстићу, зато што.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, ја питам сведока да ли зна он.

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Не, не знам, не знам. Не знам зашто су избегли, то не знам.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: А сви су избегли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати значи да Ви кажете да су сви избегли, а он пита да ли су сви избегли, немојте одговарати на то.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, ја питам да ли зна разлог, не зна, уреду је или Ви недате да одговори, па уреду је. А до када сте били тамо?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Па рекао сам ту негде 15-ог, 20-ог, можда ту сам био у селу.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Јун?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Са родитељима сам био.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: 15-ог, 20-ог који месец?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Јуни, јуни, јесте, јесте.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: А када имате први пут сазнање да су нестали родитељи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је господине Крстићу, све то прича.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па судија реците ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је, то је све било до сада, нисте слушали, изволите госпођо Радуловић.

АДВ. МАРИЈА РАДУЛОВИЋ: С обзиром да је сведок био тамо до јуна месеца 1999. године, па ја мислим да би требао да идентификује овде оптужене, да ли он уопште познаје ове оптужене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли их је видео.

АДВ. МАРИЈА РАДУЛОВИЋ: Да ли их је у животу, можда познаје по именима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може. Хоћете да се окренете да видите ту људе. Значи не наравно ове у униформама, него ове у цивилу, устаните оптужени ако вам није тешко. Је ли знате неког од њих?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро да констатујемо само ово записнички.

На предлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите оптужени.

На предлог браниоца адвоката Марије Радуловић, сви оптужени су устали, па их је оштећени погледао, и рекао не, не познајем их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још нешто госпођо Радуловић? Не. Остали браниоци? Не. Оптужени неко питање? Изволите опт.Ахмет. Ставићете слушалице, обзиром да оптужени Ахмет говори на албанском.

ОПТ.АХМЕТ ХАСАНИ: Добар дан, оптужени Ахмет Хасани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Да ли чујете?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Да, да.

ОПТ.АХМЕТ ХАСАНИ: Хтео сам да Вас питам за село Влаштицу, да ли се тамо налазила само Ваша кућа, односно да ли је то била једина српска кућа или је било још српских кућа?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Рекао сам, мој отац и мајка и ова жена која је болесна била да.

ОПТ.АХМЕТ ХАСАНИ: Да ли познате Хаџихалима из Влаштице, Насеровог оца, да ли познајете?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Где има кућу? Ја их не знам поименично, мислим овако, не знам.

ОПТ.АХМЕТ ХАСАНИ: Ајваза из Мучибабе?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Он је у Жегру ваљда, у Жегру.

ОПТ.АХМЕТ ХАСАНИ: Близу од Влаштицу, нема од Влаштице ни 500 метра нема.

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Тако, тако, да, да.

ОПТ.АХМЕТ ХАСАНИ: Да ли сте мене видели негде?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Не знам, веруј ми.

ОПТ.АХМЕТ ХАСАНИ: Да ли постоји могућност да му поставим још једно питање, за време рата, за време бомбардовања колико је кућа запаљено, дакле у Влаштици?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: За време бомбардовања, не знам, не знам стварно, ја кажем одлазио сам у село код родитеља на два, три дана, одлазио сам код њих сам и нигде нисам се кретао, не знам. Јесте било је упаљених кућа, јесте.

ОПТ.АХМЕТ ХАСАНИ: Колико је убистава било?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Убистава? Не знам, не знам, то не знам.

ОПТ.АХМЕТ ХАСАНИ: Причам сада о Албанцима дакле чија је кућа изгорела са све члановима породице?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Не знам, не знам, јер то чуо сам да је та кућа, чуо сам, та је кућа далеко од моје, на другом крају села тамо, а ја сам на другом крају, он зна пошто.

ОПТ.АХМЕТ ХАСАНИ: Где се...

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Моја кућа је према Жегру.

ОПТ.АХМЕТ ХАСАНИ: Хвала немам више питања. Примите моје саучешће, изражавам моје саучешће за оца и мајку.

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам, вратите се на место. Да ли још неко од оптужених има питања? Не, нисмо Вас питали још како вам се звала мајка?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Станија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да то имамо овде, имамо те захтеве за тражење, сада ћу да вам покажем да ли је то то. Ево га захтев.

За овим се сведоку показује захтев за тражење.

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Ово што сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте то Ви дали тај захтев?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Да, да.

Па изјављује “ја сам дао тај захтев за тражење мојих родитеља“.

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Ваљда има и име мајке, је ли тако, је ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ту име мајке и име оца.

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Е па да, ево је, да, да, да, ево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта то да, да, видите у фотокопији фотографије?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Да, да, ево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

И сведок каже у фотокопији су фотографије његових родитеља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да погледамо онда само ове фотографије док сте ту, преко документ камере, режија укључите нам документ камеру. Истина, фотографије су у фотокопији, па то није баш нешто најјасније, ово што сте Ви гледали погледаћемо сада сви преко монитора, ове фотографије. Је ли функционишу монитори? Не. Добро. Погледаћемо овако онда накнадно да Вас не задржавамо. Да констатујемо само да није. Сада је укључено је ли? Е сада ћемо да погледамо. Ево, дакле то су је ли тако, лево Ваша мајка, лево Ваш отац и овде доле Ваши родитељи, је ли то испред Ваше куће ту у селу?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Јесте, јесте поред куће, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Кажите ми који су Ваши трошкови за данашњи доказак? Ваши трошкови данас за долазак, колико кошта аутобус, Ваша исхрана?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Па долазак и повратак 5.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када сте, данас сте дошли пре подне је ли?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Да, пре подне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре подне?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Да

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колики су Вам трошкови исхране?

СВЕДОК ЧАСЛАВ СТОИЛКОВИЋ: Па око 500 динара, око 500 динара.

За овим сведок тражи трошкове за долазак у суд и то 5.000,00 динара на име аутобуске карте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам шта бисте могли да једете за 500,00 динара.

Као и трошкове исхране у износу од 500,00 динара.

Па му суд досуђује 6.500,00 динара на име путних трошкова и трошкова исхране који ће се исплатити на руке сведоку у Служби за помоћ и подршку сведоцима, на терет буџетских средстава суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде ћете да примите новац на руке у Служби за помоћ и подршку сведоцима. Они ће Вам позвати такси ако вам треба и нека Вас погледа доктор пре него што пођете. Ето, хвала Вам што сте дошли. Довиђења. Да ли можете да позовете сведока Јовановић Зорана?

Иначе, овај претходни сведок, зашто смо га звали, сведок сарадник када гледа фотографије ових оштећених, овај фотоалбум оштећених, када види фотографију Д/ВП-45 на којој је Стоилковић Божин, дакле отац овога оштећеног, каже «чини ми се да и овога познајем, али не знам одакле», и затим његову мајку Д/ВП-45/1 Стоилковић Станију, каже «ја мислим да је ова жена била у солитеру, немојте пуно тако приказати слику јер ништа не видим, заоштрите је мало», па онда каже «тако чини ми се да је била у солитеру, нисам сигуран, али чини ми се да је била». То је био разлог да позовемо и да видимо како су ти људи уопште, шта је са њима. Добар дан. Седите. Ако можете седите. Јовановић Зоран?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ми смо Вас позвали данас као сведока због тога што се десило Вашем брату, ја ћу претходно да Вам дам упозорења за сведоке, онда ћемо узети Ваше личне податке и онда ћете нам испричати шта се десило, је ли може?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево овако дакле Ви сте данас позвани као сведок, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите, можете да ускратите одговор на питања која би Вас и Вама блиске сроднике изложило тешкој срамоти и знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Рећи ћете нам сада прво како Вам се зове отац?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Љубомир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Јовановић Зоран од оца Љубомира. Када сте рођени?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: 29.04.1972. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а где?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: У Витини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше занимање?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и Ваше пребивалиште сада и даље на Косову?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, добро. Пре него што дате исказ треба да положите заклетву и ту је текст испред Вас па прочитајте наглас то заклињем се. Наглас нам прочитајте да чујемо сви.

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Текст заклетве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заклињем се.

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Вештаке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да видимо. Само ово, заклињем се, одатле почните.

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прећутати, добро.

Сведок упозорен, опоменут након што је положио заклетву исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам шта се догодило са Вашим братом Гораном, где сте живели, шта је било после бомбардовања у Вашем селу ако сте били тамо? Ето то је оно што нас занима, тај период после бомбардовања шта се дешавало, где сте живели Ви?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: У селу Врбовцу као увек што живим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то општина?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Општина Витина. Оне су узете овако 30. јула 1999. године у Добрчане, које су узете нису убијене. 1999. године живеле су само 7 дана које су оне узете, и после тога, оне су однете у, после тога однесене су у Гњилане, у контејнере.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Оне које леш братов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је све био са њим?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Био ми буразер, био је комшија Митровић Драган и Дајић Радован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу они били пре рата полицајци?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Био ми овако брат резервиста у војсци је био, после је резервиста био, овај Дајић Радован је активни полицајац био, Митровић Драган он је у војсци само што је дошао исто као и брат и они су сви троје узети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажете узети, је ли то из куће или где?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не, они су у путу, у Добрчане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је то далеко од Вашег села?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Од нашег села је далеко, па има око, има 50-60 километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је то онда место то где су они отети, далеко од Гњилана?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па од Витине до Гњилана има 18 километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од тог Добрчана до Гњилана?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Од Гњилане до Добрчане, па ту је не знам баш оно тачно колико километара има, нисам оно мерио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ни отприлике?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Али они су у Добрчане, исто је пуцано је тад на Којић Срећка, он је са колима, али он је отишао, овај могао је да избега, који у рампу били, и он је рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је Ваш брат тад ишао?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ишао је за Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ишао је за Београд.

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Службено или приватно?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не, овако да оде, мислим од село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се исели?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то била нека колона избеглица?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да, била је колона, били су исто камиони, исто ту комшије које су ишле, они су само претучене, али пустени су, а овај што ги исто брата ми киндаповали и ови комшију и овог исто од село, њиги узели са колима и тако да нисмо знали ни гласа ни трага. Тако да ишао сам тад свуда где сам чуо да сам чуо ја сам свуда био и у Рударе, ишао сам где је лешеви где су били, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: И овамо где су били лешеви нисам могао да их препознам, и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Дајић Радован је пронађен?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Сви су пронађени истог дана, они су донешени 2004. године ја мислим, леш који је само кости.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ваш брат је ли пронађено тело?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, и када сте преузели, исто 2004.?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте можда тада приликом преузимања добили неки записник о обдукцији?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немамо тај записник овде, па ћете ми рећи ако сте читали, да ли је тамо нешто констатовано као узрок смрти?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Имам, ту сам понео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Понели сте?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да нам донесете после када будемо завршили?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Хоћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да ми кажете колико је Ваш брат имао година тада?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Он је 1977. годиште, имао је 22-23 године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, на ком се путу то догодило?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Гњилане – Бујановац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На путу Гњилане – Бујановац?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се од Вашег села прво прође Гњилане, па онда то село Добрчане, па се онда иде према Бујановцу?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то село близу Гњилана или ближе Бујановцу?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ближе је Бујановац, ближе је ту било Ранилуг од Добрчане ишло је према Бујановац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, прође се Ваше село, па онда се дође у Гњилане, па се онда, не, него?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не, ишло је од Витине, овако, Врбовац, Витина, исто могу овамо преко Ђелекаре, па ишло је Будрига, Партеш, овај Гњилане, што се каже и редом све до овај ишло је Угљаре, па је Добрчане, па Ранилуг и после је оно исто Бела земља и Бујановац. И они овде ту у Добрчане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет не разумем, то село, да ли је оно ближе Гњилану или ближе Бујановцу, разумем да је близу Ранилуга, али не могу то уопште да замислим?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Оно је Добрчане, па је Ранилуг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али у односу на Гњилане?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Од Гњилане онда је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је километара на пример?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па не могу да ти кажем колико је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или возњом колико је, нека просечна возња колико је, ако сте возач?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па колико има, 25 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Возње?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у ком је ауту био Ваш брат?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: У «југу» али није његов био него на овог Радована. На овог активног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајића?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Дајића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а колико дуго је Ваш брат био у тој полицијској резерви?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па био је близо 7 месеци, 7-8 месеци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи пре, током бомбардовања и пре тога?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај Дајић је био активни полицајац колико дуго?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Активни, па он је радио две године, три, не знам баш тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хоћете да нам кажете Ви нисте били мобилисани током бомбардовања?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када је Ваш брат се раздужио униформом и оружјем?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па не могу да се сетим сада кад је баш, па тад је било повлачење, овај повлачење војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад кад је било повлачење војске он је дошао кући?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: И после тога, он је исто, они су се спремали да иду за Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико њих је било тада који су кренули за Београд?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па били су око 20, 20 и нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 20 људи или аутомобила?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не, не, људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико аутомобила, камиона колико је било?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Био је један, да ли два камиона су били, и били су 7-8 кола тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нестала су та кола у којима су били њих тројица?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хоћете да ми кажете да ли сте од осталих људи из колоне, да ли ви познајете остале људе који су бежали том приликом?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте разговарали нешто у погледу тога шта се десило? Колико је то сати било, шта се десило, разумете, како је нестало?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: То је било ујутру, они су пошли око 6, око 6, они су узети око 9. Око 8-9 тако некако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта су вам рекли ти људи, са ким сте причали?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Они су само били су претучени и њиги пустили а ове људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко то, ко то, ко је то ко вам прича, како се зове тај ко вам прича?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Овај има, овај Мики Весић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тај Мики Весић је ли био са њима у ауту или неком другом ауту?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не, они су у ауто свој и Моме исто Крчмаровић, и он је били су са свој ауто, онда Драги исто Богдановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и сад ти људи шта кажу, како је дошло до тога да нападну ту колону, да претуку људе?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па ништа, то је била као рампа, рампа и нису могли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том селу?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На сред пута рампа?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је стајао на тој рампи, кажите нам шта су Вам они испричали?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ова војска је била око, око 70 тад и када је то било ми смо на КФОР рекли, који је КФОР био у село што су они киндаповани, дај да је помогнемо да их пуну. КФОР само ми рекао да ми не смемо да напустамо село и тако је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ови пријатељи, тај Мики, тај Мома, шта су они Вама рекли какви су ти војници, јесу имали униформе, јесу имали оружје?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Имали су униформе, оружје и тако, и тада је Срећко Којић рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу они можда рекли да тамо међу тим људима познају некога?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: То не смеју да кажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу рекли да су то били, ко је то био, која војска?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па било је тад сељаци, што се каже, од село Добрчане које су ту биле, они су блокирали тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сељаци из села Добрчане су блокирали пут, извршили напад на ту колону?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отели Дајића, Митровића и Вашег брата?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ове људе тукли?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ранили Којић Срећка?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је Вама испричао Мома Барјактаревић и Мики?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Они су, одмах се то чуло да је овај Срећко ко је рањен, који се извукао од те колоне, а то је рампа била која је камењима, булдожер и тако да овај Срећко је причао да се он извукао, он само је рањен и тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ко је Вама испричао да је Ваш брат био 7 дана жив и тако даље, где је одведен.

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Све се то чује, да мој ћале је имао неке пријатеље са ким је он био у затвору и тако да он му исто оно причао да су они у подруму били, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: У Добрчане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У подруму у Добрчане?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У некој кући, школи?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не знам, не знам, сад. Он је, ћале како ми причао, да је то тако, да је он чуо да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш отац је дакле чуо да су они били у подруму у селу Добрчане?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да је био 7 дана и то, ко је то рекао, је ли то Ваш отац чуо?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Ваш отац када се распитивао чуо за неког од тих учесника тих војника, да је био ту? Неко од тих познатих из Вашег или из неког суседног села или из Витине?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па да је ћале чуо да су они били 70, а одакле били и како били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, 70 војника?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Овај, људи који су ту били на пунту које је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли се чуло да је ту неко познат, можда из Витине или тако?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Није чуо одакле су људи. Само да је чуо да су они 70 били које смо, цело село које се дигло да ги помогнемо нисмо могли, КФОР је рекао тако и после ћале дигао је руке, после 7, оно кад смо их пронашли, он је када га кући исто довели у сандуку, и ћале исто није могао да издржи и после 7 месеци је умрео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Умро је и он?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. За сада сам ја то имала да Вас питам, да ли тужилац има питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан. Откуд Вам је, ко Вам је рекао тај податак да су свих тих 70 на рампи били мештани Добрчана?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Који су ту, ове који су тучени, који, они су, ми смо чули да су у Добрчане који су они били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од ових преживелих?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да. Оно, можда је било од свако село понеки, али сада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То значи да нису свих 70 из Добрчана?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ваљда нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустите тужιοца да пита.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А овај, да ли су били сви у униформама?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Неки јесу, неки нису.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то Вас је суд питао, е који јесу који нису, знате то, да ли су?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не знам, па ја нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли неко тражио обзиром да су нестали, јесте имали неке пријатеље из тог села Добрчане, неког Албанца, па сте преко њих покушали да сазнате?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не знам, ћале је имао, ћале је имао неке да ли из Добрчане, да ли су ван били не знам, то ћале није жив.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате.

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да је ћале жив, он би био овде, не би ја био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су неки новац тражили?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Јесте, јесте, један ћалетов друг, он и да је пронађен и он му трактор исто тражио да му сина донесе живог. Али он није стигао да је донесе и није добио трактор.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу имали они можда црвени ауто сте рекли или какав?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не знам «југо» је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу имали приколицу неку?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Имали су приколицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте чули у коју кућу су одведени, тај подрум, је ли Ваш отац кад се распитивао, је ли он чуо где је та кућа, је ли то у селу? Где?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не. Па ту је у селу, оне су овај, оно имам слике у оригинал које су убијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од ових убијених лица?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате, Дајића и Вашег брата?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Имам само од свог брата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако имамо и ми, зато смо Вас, имамо ту податке.

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ја сам тад свуда где сам чуо да сам чуо ја сам свуда ишао, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је пронађено тело јесте ли чули, Вашег брата?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Он, тело је однешено, прво је било у Гњилане у контејнери, а после од Гњилане је однешено у Ђаковицу, тамо, Угљари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што негде сам ја нашла да су лешеве пронађени у селу, у близини села Угљаре, општина Гњилане и да се налазе у болници у Гњилану?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако, то је то, значи немам то за Ђаковицу нигде, а када разговарате са овим Крчмаревић Момчилом, је ли он Вама рекао да ли је некога препознао?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Није. Није ми рекао да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли била тада када су са њима, је ли тада отета и нека жена или само њих тројица? Тад из колоне?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада када су отети ти Дајић и овај Митровић и Ваш брат, је ли само њих тројица одведени или још неко

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да, само они троје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли одбрана има питања?

АДВ. МАРИЈА РАДУЛОВИЋ: Ја имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите госпођо Радуловић.

АДВ. МАРИЈА РАДУЛОВИЋ: Ја уопште нисам могла да пратим исказ овога сведока због тога што не знам на коју тачку оптужнице се односи овај исказ. Значи знамо да је на Косову било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте хтели да питате нешто?

АДВ. МАРИЈА РАДУЛОВИЋ: Не, сада ја не знам уопште ни кога да питам, требала би да питам оног ко је предложио овог сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам га позвала.

АДВ. МАРИЈА РАДУЛОВИЋ: На коју тачку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите то, сада питајте сведока, то ћемо после да расправимо ако вам није јасно.

АДВ. МАРИЈА РАДУЛОВИЋ: Не могу да пратим уопште исказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите господине Крстићу.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па ја сам сличну примедбу хтео да постаивм, односно питање, разјашњење, али ево кад рецимо имамо прилике да питамо сведока, одакле је Вама позната та чињеница да су лешеве пронађени у контејнер како Ви кажете, јесте Ви били присутни или Вам је то неко причао?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не, то смо чули.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Од кога?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Овај, тад су исто претучене у Гњилане, исто из села двоје које су, и трећи је узет ту у Гњилане, оне су тако чуле да су те контејнери у Гњилане пронађене, али имале су већ да оне живу на, овај, због, после у селу чујено кад су је исто овај кад су оне стигле и после тога, одмах увече у 5 сати овог са бициклу је узеле у Гњилане. Исто нашег комшију ко је узет ту у Гњилане. Ове двоје су претучене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, нисам Вас разумео, али добро, ако суд разуме, онда у реду. Ви сте на почетку сведочења рекли 30. јула 1999. године однели, узели, узети и тако даље, одакле Вам тај податак да је баш 30. јула било?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па знам кад ми нестао брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, упамтио је кад му је брат нестао.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли сте Ви служили војску?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Јесам.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господин Ресавац?

АДВ.БОЈАН РЕСАВАЦ: Управо сам хтео да питам јер нисам био сигуран тачно за датум када је господинов брат нестао, па је то колега питао, немам ја питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Неко од оптужених? Изволите оптужени. Изволите, изволите.

Констатујемо да је напустио Кастратовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоће колега Ресавац да га мења? Добро. Оптужени ће нешто да Вас пита.

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Може.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Добар дан.

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Добар дан.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Да ли често пролазите кроз Добрчан?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Да ли можете да кажете шта има у центру села?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Има споменик, има.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Да, да ли знаш чији је то споменик и када је саграђен?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не знам када је сахрањен, али само сам га видео да је он подигнут.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Е па ја ћу вам рећи, то је споменик главног муфтије, хоће, из Добрчана, којег су српске снаге убиле када су се повлачиле из Косова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Селимон Седику, али то нас не интересује.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Не. То је битно зато што су сељани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За овог сведока је то важно.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: И за Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде онда после кад сведок оде, ајде када оде сведок да нам кажете да ли је муфтији или хоџи или коме већ дигнут споменик, ајде сад се вратите на место.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Ја сам завршио, задња реч госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите се, задња реч, вратите се. Кажите ми господине Јовановићу, колико су трошкови за Ваш данашњи долазак и да ли се Ви придружујете гоњењу, да ли Ви имате одштетни захтев, значи да ли Ви сматрате да неко треба да буде осуђен за то што вам је брат нестао и што је он убијен, да ли ћете да тражите одштету?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Слушајте сад, ја их стављам на бога, па бог нека је суди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ко је, шта је, бог нека је суди ко је шта је, бог нека суди, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хоћете да ми кажете онда колики су трошкови за ваш данашњи долазак овде?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ја сам извадио повратну карту, мислим из Шилова, она кошта 2.900,00 динара, повратну карту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добор, кад сте дошли?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ујутру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јутрос?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ујутру у 6, овде у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када имате, је ли имате вечерас аутобус?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Имао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У 3 и 10, овај због ову повратну карту и тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ћете моћи сутра да се вратите са том картом или не?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па надам се, ако стигнем добро, ако не ићи ћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колико је карта у једном правцу?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: 1.800,00 у једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми колики су трошкови Ваше исхране?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Нисам ја рачунао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате, сутра ујутру путујете?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

За овим сведок тражи.

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Имам аутобус у 3 и 15, у подне, због имам ту повратну карту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутра у подне, добро.

Сведок трошкове тражи на име доласка у суд 2.900,00, колико износи повратна карта, као и трошкове исхране, па му суд досуђује 7.000,00 динара обзиром да ће се сведок вратити сутрадан, који ће се сведоку исплатити на терет буџетских средстава суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада можете да идете, хвала вам што сте дошли. Ви ћете позвати сада ако је стигла сведокиња Станковић Драгица из Службе за помоћ и подрушку, а госпођо Радуловић, господине Крстићу, сведок Јовановић Горан налази се на фотографији Д/VII-82. Када препознаје оштећене на фотоалбуму оштећених које су показане, сведок сарадник «Божур 50» каже за овога Јовановић Горана, то је брат овог сведока, «и овог дечка, личи на оног дечка, нисам потпуно сигуран, али доста личи на њега, на оног дечка када смо убили чекићем ону стару

жену коју су силовали. Дакле, то је она ситуација када сведок сарадник описује да су дошли до једног дворишта, затекли стару жену коју су силовали, из куће излази један дечко, стару жену силују и онда убијају чекићем и зато је тај сведок Јовановић, зато је позван брат Јовановић Горана да видимо да ли је то то и како је нестао Јовановић Горан и сада Станковић Драгица, супруга Станковић Новице. За Станковић Новицу на фотографији Д/ВП-58 сведок сарадник каже «чини ми се да препознајем овог човека и чини ми се да је и ово лице било у Интернату, у солитеру» и сада смо позвали значи супругу Станковић Новице, Станковић Драгицу ако је стигла. Е онда морате да читате, ово читам шта је сведок сарадник рекао, шта је рекао. Сада дакле.

Констатује се да без микрофона бранилац Крстић каже судији да је саучесник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада ћу о Вама исто да обавестим и Комору, значи сада ћу све да обавестим шта ми ко каже. Добар дан. Станковић Драгица је ли тако?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Да, ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо Вас позвали као сведока па ћемо, прво ћу Вам рећи упозорења, онда ћемо да узмемо Ваше податке. Јесте ви попили лек?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Попила сам лек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли све уреду сад? Добро, зато што смо Вас позвали, слушајте ме сада, као сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите, можете да ускратите одговор на питања која би Вас и Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти и знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. То Вам је упозорење да требате да говорите истину, али да можете на неко питање да кажете е ово нећу да одговорим, је ли разумете шта сам рекла.

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е онда ћемо прво да узмемо Ваше личне податке, дакле како се зове Ваш отац?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Стојан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када сте рођени?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Рођена сам 10.02.1951.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: У селу Зебинце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Село, нисам Вас разумела?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Село Зебинце код Новог Брда, Приштине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Новог Брда?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пребивалиште сада?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Сада тренутно у Зајечару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ваше занимање?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Пензионер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми смо Вас позвали овде да бисмо чули шта се догодило са Вашим мужем Станковић Новицом. Пре него што нам то будете испричали прочитајте нам текст заклетве, ту је испред Вас, наглас.

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Ово да прочитам наглас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наглас, јесте.

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Заклетва за сведоке: заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питана говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само да ово констатујемо.

Упозорена, опоменућа, након што је положила заклетву исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам то село, то је општина Ново Брдо.

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим колико је то далеко од Гњилана?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па то је далеко око 60 километара, пут који раздваја за Приштину значи Гњилане, дође се из Гњилана се иде па се пут одваја за Приштину и за Ново Брдо, па отприлике до 80 километара има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 80 или 60, а Ваше село од Новог Брда?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Од Новог Брда мислите до мог села?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, мислим је ли Ваше село ближе, је ли се прво дође из Гњилана у Ваше село па у Ново Брдо?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Не, не, дође се из Гњилана па се иде, може да се иде у моје село па се иде за Ново Брдо и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ваше село па Гњилане колико је отприлике?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па Гњилане је 46 километара од моје куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Вашег села.

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Од мојег села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви тамо живели током бомбардовања и после бомбардовања?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Ја сам живела, значи ја сам живела, бомбардовање је почело 24-ог, ја сам, имам ћерке две дистрофичари, значи ја сам сутрадн 25-ог већ била у Смедереву, отишла сам одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Напустили сте?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Напустила сам одмах, становала сам на 8. спрату, и онда сам морала да одем са децу, нисам смела да их траумирам, напустила сам значи одмах стан, отишла сам у Смедерево код родбине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И више се нисте враћали или јесте?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Враћала сам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да живите тамо или?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Враћала сам се, одлазила сам, муж одлазио он, у зими ме враћао, он је радио и ја сам одлазила тамо у стану свом и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми где сте живели?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Живели смо у центру града Гњилана, један солитер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то тај солитер?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: На осми спрат, одакле је муж и киндапован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо чули да у Гњилану постоји кад причају о солитеру сви кажу да у Гњилану постоји тај неки највиши солитер, да је ту негде близу зграда СДК је ли то тај солитер?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте имали стан?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Ту, ту је био тај једини стан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, е сад онда нам прво кажите шта се десило са Вашим мужем?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Ја сам значи за тог бомбардовања одлазила, он је долазио сваки викенд у Смедерево, и онда сам неки викенд нисам отишла, неки сам викенд враћала се да он ради јер он је радио. Ја сам одлазила и онда била сам повређена неколик пута и тако и онда смо се вратили значи задњу пут је било вратили смо се 17. је био понедељак, вратили смо се недеља, у суботу смо се вратили значи 16, 15. смо се вратили из Гњилана заједно последњи пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Смедерево?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Дошли смо у Смедерево, значи 15-ог .

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 15. јуна или јула?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Јула, 15. јула смо били у Смедереву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Да, чекај 15. да. Е онда 17. јула сам отишла у Шапцу, отишла сам јер нисмо имали услове ту код сестре у Смедереву, онда смо отишли у Шапцу 17. јула се сећам у Шапцу смо били, значи у Шапцу сам била до краја бомбардовања, тамо сам била, он је био једну недељу са нас у Шапцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте сад, је ли јул или док је било бомбардовање? Значи сад уопште не могу да Вас пратим.

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Чекај, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи 24. марта је почело бомбардовање, Ви сте дошли са ћеркама у Смедерево?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Да, да, у Смедереву сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш муж је остао тамо, шта је Ваш муж радио?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Он је радио у фабрику радијатора у једно село Жегру, удаљено од Гњилана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Гњилану?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Не баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жегри, поред, то.

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: У Жегри је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад је ли он био мобилисан током бомбардовања или је он радио?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па морао је да се враћа да ради, тако је директор наредио њима и његови другари који су га звали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И током бомбардовања он је радио?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Он је радио за цело бомбардовање, ја сам одлазила. Е сад само то пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он живео током бомбардовања, у том стану на осмом спрату?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Да, ту је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Вам се зове улица, тад како се звала?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па улица Краља, улица тад се звала улица Краља Ђорђа Карађорђевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Краља Ђорђа Карађорђевића, а не Краља Петра?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Краља Петра Првог Карађорђевића, тако стоји у личну карту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Краља Петра пише у личној карти.

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Е да тако, тако се звала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И је ли Ви знате кад се завршило бомбардовање?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па кад се завршило бомбардовање значи ја сам све то одлазила, кад се завршило бомбардовање ја сам значи, тога се сећам, значи када сам отишла значи 17-ог је било бомбардовање, сад који је то месец био, он је 05. јула значи отишао, 05. јула је отишао из Сремски Карловци, а 17-ог сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте.

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: 17. септембра сам ја се сећам лепо отишла у Шапцу, сад који месец био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте уопште не могу тако да Вас пратим. Значи бомбардовање је трајало до 10. јуна.

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Значи до 10. јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Е до 10. јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав сад Шабац, какви Сремски Карловци, какав септембар? Значи полако нам причајте.

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па добро, ја сам мало и збуњена сада, путовала сам чак из Зајечара и тако. Кажем ти кад се, ја сам била значи у Шапцу, још је трајало бомбардовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били у Шапцу док је било још увек бомбардовање?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Да, да, он је исто био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са децом или без деце?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Са децом, да, код његове сестре смо отишли значи 17-ог када му дође то, оно се после месец дана завршило бомбардовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Ја знам да су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте говорити онда месец ако не знате, кажите још је трајало бомбардовање док смо били у Шапцу код његове сестре.

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Још је трајало, па добро, па добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Овај, он је значи тад седео целе недеље те значи од 17-ог и отишао је у недељу, у недељу је отишао значи од понедељка смо били у Шапцу, до недеље, он је отишао ја сам остала са децом, он је отишао, вратио се у Гњилану и јавио ми се. Јавио се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тада још увек било бомбардовање?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Да, бомбардовање је и даље трајало, када се завршило бомбардовање он је био доле, значи био у стану, доле је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам се јављао телефоном?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Јављао се и онда је престало значи бомбардовање, ту и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: И онда кад је престало бомбардовање мени заова каже ајде сад што се не веселиш, ето све је сад

у реду, завршено све то, реко шта да се веселим, кажем, мени нешто, не осећам ја нешто добро, нешто ће се десити, само шта ће не знам. Каже шта ће се десити, каже па имала сам сестру у Новом Саду, сада она живи у Новом Саду и сада она зове мене то када је мени заова говорила тај дан када се завршило то сутрадан, то значи бомбардовање и све, зове мене сестра у Новом Саду да одем код ње. Ја кажем нећу доћи код тебе, ја идем доле да видим шта ће бити са мог мужа. Идемо, враћам се, Сандра ми завршила економску, Маја осми разред, враћам се доле, а ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хтели сте да се вратите на Косово кући доле?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Да, да се вратим доле у стану да видим шта ћу да урадим са децу и све. Она ми каже доћи код мене па ћемо да видимо, и онда ја одлучим да одем код ње, знам да је неки из Алексинца, да живи у Моравац, Јанковић Предраг, његов друг који смо били кућни пријатељи, он је по њему послао 500 динара моју пензију, рекао је однеси Драгица се налази у Шапцу и пошаљи јој ове паре, каже нека има за децу, 500 динара тад биле су вредне, тако било то моја пензија тако мала. И ја сам кренула за Нови Сад, сестра је нон стоп мене звала, значи звала ме, звала ме доћи, ја кажем ајде ево сад ћемо да дођемо код тебе, доста смо овде били. Од ове заове се пропио муж и онда смо морали да идемо. И ми на изласку за аутобус за Нови Сад, он поштар каже имаш каже паре, снаја има неке паре да узмем. Ја сам си узајмила ту да би имала за карту до Новог Сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: И ја се испоздравим са заовом и одем, уђем у аутобус и дођем у Новом Саду, код сестре сам дошла, сестра у Новом Саду, сачекала ме она тамо код војне болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам се јављао муж за то време телефоном?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Није се јављао, ја сам дошла, то је била среда, се сећам, код сестре, и ја кажем ту смо били среду, ја размишљам шта ће бити сада са њим, не јавља се, значи нема више, прекинуте су везе, ништа се не јавља. Ја почнем да кукам, да плачем кажем шта ће сада бити са Новицом, она каже шта ће бити, ништа, доћи ће и онда суботу био, они су хтели да иду, имају викендицу тамо моја сестра и зет, хоће они да иду, ја кажем како ће да идемо ако дође Новица, он не зна, она каже боже ниси нормална жена, каже како не зна где се ми налазимо, они имају кућицу неку на Фрушку Гору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па ће он доћи. Само што смо ми тамо отишли у суботу, он је кренуо из Гњилана, дошао је у Бујановцу са неким другарем, тако су ми рекли неки који су га познавали, да је стигао значи из стана кренуо и дошао у Бујановац. И ту у Бујановцу га неки враћали, рекли му, у ствари он је хтео да, кренуо је за Србију али је он

хтео опет да се врати у стан. Они су рекли ајде каже шта се правиш будала, каже ајде иди каже где си кренуо, иди за Нови Сад, за Смедерево уствари је дошао прво за Смедерево пошто је знао, он је знао све то, али дође прво у Смедерево тамо код брата мога и сестре и тако. И ја сам отишла тамо и горе смо били сви и он је дошао код мог брата у Смедерево и он му је рекао, каже остани, каже, Новице овде, ја ћу зовем Драгицу да дође са децу овде код мене да будете у Смедерево, пошто сам први пут дошла у Смедерево. Он је рекао не, каже, ја сам се ужелео деце, хоћу да идем у Нови Сад и дошао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и који је то датум?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па ето кажем ти, то је било тада када је завршено то бомбардовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и колико сте Ви ту били са Вашим мужем Новицом када је он дошао?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па он је ту дошао и скоро били смо па око две недеље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био две недеље ту?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Две недеље смо ту били у Новом Саду и он је стално значи говорио то је било значи при крају, стално су га звали да иде, звали су га ови који раде, ајде Новице мораш да се вратиш, чак му послали неку потврдну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колеге?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Колеге његови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Срби или Албанци?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Срби, Срби. Врати се каже Новице каже, ја сам кукала, плакала сам да се не врати, реко нема ти повратка доле, ти мислиш да имаш, имали смо ћерке са дистрофијом обадве биле, шта ти мислиш са ову децу шта ћемо радити са ову децу, како да се вратиш, важнија је глава на рамена, шта имаш ствари, шта имаш од тога, од свега. Немој да се враћаш и немој да се враћаш ја нон стоп њему говорила, он је то утовио и тако, значи ту смо имали, свађали се и расправљали се и он се најзад вратио. Значи ту смо били и онда се он. Отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате ког датума се вратио?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па вратио се 05. јула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 05. јула се вратио у Гњилане?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: 1999. године, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли Вам се јавио телефоном да је стигао?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули од некога да је стигао?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Чула сам да је стигао, он је, стигао је у Бујановац, и онда у Бујановац га враћао колега један што је радио са њим, реко му где си кренуо, он је рекао да је кренуо за Гњилане, а где ти је, каже, жена и деца, каже остали су Новом Саду. А где ћеш, зашта ћеш ти, где ћеш куд ћеш, каже па идем каже ја сам решио да идем. Каже немој човече да идеш, ајде са нас, тако ми је он рекао после када смо се видели једно извесно време. Каже ајде, каже, са нас, нећу каже идем за Гњилане и тако је отишао. Отишао је код свог колеге који је радио заједно у Жегру, Ранђел се зове, Димић Ранђел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, је ли га видео неко тамо да је стигао у солитер?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Да, стигао је у солитер, пресвукао се, средио се и отишао код тог Ранђела што је радио за њи. Њих два радника из Гњилана је отерао директор да раде у то село, у Жегру. И он му је рекао Новице седи овде да будемо овде заједно, он је рекао не, каже идем још једном у стану, па ћу каже да идем у војну, имао неког свог из Косова Поља, муж ми из Косова Поља, село Бресје, каже идем каже код њега па ћу каже да дођем код тебе. Међутим он је отишао, дошла жена у 12. спрат и позвала га нека жена, тај човек је њен радио исто у фабрику радијатора, само у граду Гњилану, позвала га да иде горе код њих на 12 спрат. Он је отишао на 12 спрату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај Ранђел где живи?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Тај Ранђел не знам где се налази, чула сам да се налази негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим није исто у солитеру живео?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Није, није, он је имао кућу тамо близу болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Није он живео у солитеру, он је радио са њим па је отишао прво код њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И та жена је дошла са 12. спрата где?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Од 12-ог дошла код Новице на 8.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На 8-и, добро.

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Звала га ајде Новице што си ти овде сам, оно где ти је жена и све каже ја сам њих оставио тамо, ја сам дошао, а што си ти дошао, тако каже дошао сам и онда су били горе, седели су до 12 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли било још неког од комшија или само њих двоје?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Били су пуно, скоро су били пуно њих Срби ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте чули ко је све ту био?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па био, сад сам била у Алексинцу, био је тај Пеђа Јанковић, био Добра неки Цветковић на четвртом спрату, били су значи пуно Срби, малтене, били су пуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вече у том стану, је ли?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: У том стану, ту су були.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту вече?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Били су и он седели негде од 12 сати, они су пошли, тај Добра Радосављевић и мој Новица, ушли и легли да спавају у наш стан. Значи на осми спрат су спавали и они нон стоп је био Новица узнемирен, значи нон стоп му звонио телефон, он се јављао, јављао и на крају је бацио телефон и није хтео више да се јави, лево да спава. Онда је узео и ево још једанпут зазвонио, јавио се тај Добра, и овај, он је рекао он га само питао да ли је Новица ту, сад ко га питао не знам, рекао је да ли је Новица ту, и остали су као да спавају. И после само то чула ето тако то сам чула ништа друго, прво сам чула од моје сестре, сад која живи на Косову, да је Новица киндапован, то сам чула тако после, знаш. А она је то, њих пробудила и као наводно пробудила она њих двоје да иду негде да пију кафу на трећи спрат код тог неког Цветковића, он је сад у то неко село Партеш, сам чула да је у Партешу, шта знам да ли је у Партеш, куд је, шта ја знам. И они су као кренули да иду, па се ту смувала и ту се створила велика нека гужва, значи ушли су ови који су ушли ту у згради и он наводно као извадио неко пиле да пече, тако каже и овај сад каже, овај сад у Алексинцу каже да је то после 10-ог да је он тамо био до 10-ог ту, значи тог 06. ујутру, 06. јула тако кажу да је кренули су, он то извадио неко пиле да пече, остала му кошуља на столицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су кренули, ко је кренуо?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Кренули су сви као наши Срби да иду негде да пију кафу на трећем спрату код тог Добрита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Кренуо је и мој Новица заједно са тим Добритом, са још неким који су били, шта и наишао је тај неки Зећирије Даути.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Зећирије Даути који је био нашем стану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зећири Даути?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Претходно што је живео у нашем стану, у том стану који смо ми добили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Он је њега зауставио и рекао Новице куда ћеш, и овај не знам шта му је одговорио, ништа ваљда му није одговорио, тако каже тај Добре мени, тако каже. Овај, и он даље ишао ваљда са њим и ту негде између трећег и, између четвртог и петог спрата он је њега зауставио и рекао му Новице, мој стан је мој, он је рекао како бре твој стан и као повукао га за руку, тако кажу да га је повукао за руку неколико пута, рекао му дај ми кључеви стан је мој, дај ми кључеве, ево ти бацио му кључеви, ево ти каже кључеви, ради са стан шта хоћеш, ствари ми не дирај, каже ти знаш моју судбину. Знао је он да ми имамо две ћерке са дистрофијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: И док се он ту смувао, док је он ту њега вртљао, ови су ушли као сви да пију кафу код тог Добрета Цветковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је ту са Вашим мужем и са тим Зећиријем?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па били су други сви Албанци су били, значи сви Албанци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заћири није дошао сам?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па не, не, била ту велика маса је ушла, значи огромна маса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је ушла та маса, из неког другог стана или са улице?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Не знам, са улице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то Вама прича?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: То је причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тај разговор ево теби кључеви, знаш моју судбину, ко је то вам испричао

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па то је причао Добре Радосављевић ми причао и тако причали су сви људи ту који су се стекли ту у том.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који су ти сви људи, то Вас питам?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па тај, кажем, неки тај Добра Цветковић, онда један Драган Трумпић на трећем спрату сам га видела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Драган Трумпић, он је становао на трећем спрату, радио у банки, па сам га видела у, мој Новица радио у фабрику радијатора у представништву у Ниш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај Драган то је мушко је ли?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па мушко, Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Цветковић се он презива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Он мени каже да тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Драган Цветковић или Драган Трумпић?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Драган Цветковић то је тај код њега који су ушли Добра Радосављевић и још неки други Срби, сад био неки са осмом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а тај Трумпић?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: А тај Трумпић, он је био на трећем спрату, он га је као наводно видео из солитера да је стајао са женом од петог спрата, жена од Фаика Јашари, који је био онај последњи потписник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Фаик Јашари је ко?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: То је Фаик Јашари он је становао на петом спрату, а жена му била Српкиња из Ниша, Рада се звала, били смо кућни пријатељи. Ништа, он је чак долазио да ми лечи децу, он имао синови, Фаика Јашари, његови синови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже сада даље ти који Вам причају?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Тај Драган Трумпић ми је рекао да је била у плану као та Рада, а узет је мој Новица, да је последњи пут виђен испред солитера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Виђен доле на улици?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Да, већ испред солитера доле не улицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу га извели или је сам изашао?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Сад не знам како, после сам, он је тако рекао мени да га је видео и да је он ушао у солитеру, а да Новице није било више. Да га је видео само са Радом да је причао, да је Рада ушла а да га Новица нема нигде, сад ето ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ту били неки људи око њих или је он само нестао?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па било је ту, ту је било значи свашта и свачега и Срби и тих и свашта је било. То су само приче, ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад пошто су то само приче, ја сада морам да Вас питам да Ви нама сад све то лепо објасните. Нисам хтела да Вас прекидам, али видите морам. Колико је било спратова у том солитеру?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Колико је било спратова, 13 спрата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ви сте били на осмом?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Ми на осмом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте имали комшинуцу на?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: А?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали сте комшинуцу на 12-том?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па имали смо тукомшину на 12-том.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте имали комшију на трећем, је ли тако је ли било и Албанаца у тој згради?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па како нису били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био неки Радомир Илић?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: А?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радомир Илић да ли је био у тој згради, имао стан?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Радомир Илић, у зграду, у солитер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био овде код нас. Јесте и каже да је ту имао стан.

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Радомир Илић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако знате знате, ако не не морате се преслишавати.

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми Зећири Даути, он је пре вас био власник тог стана или, је ли тако?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је пре вас живео у том стану?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Да, да, пре он је живео у том стану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када је он дошао то вече, је ли то вече или дан када је он дошао, или ноћ, или шта је?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па у ноћ, они кажу да га је и пре заустављао у граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него тад после чега Вашег мужа нико није више видео, значи тада је ли то био дан или вече или јутро или шта?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па то ујутру ако их је она пробудила, то је био дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дан је био?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Дан је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И са ким је био тај Зећири Даути, је ли сам био, је ли био са породицом, је ли био са неким људима?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па био са неким људима, одакле знам ја, ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био у униформи, шта су Вам рекли, то Вас питам?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па ништа нису ми рекли, само то што су видели, што су чули, што ми је он рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам, да ли су Вам рекли да је Зећири био.

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: То и вама кажем ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас то питам, да ли су вам рекли да су то били људи у униформи или у цивилу

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Албанци?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Нису ми ништа рекли, само ми рекли то што је он њему рекао и он је то тако урадио и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после Новице више није било?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Новице није било више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте поднели захтев за тражење?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па, одмах сам ја тражила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па после сам чула како једна Ромкиња је становала до мене, а муж јој је био Шиптар, она је рекла како је гледала кроз шпијунку како су га четири Шиптара вукли и водили и он кукао, плакао, немојте, где ћу, шта ћу имам децу болесну и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су га вукли ти Шиптари, јесу они били у униформи или у цивилу?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па ништа ми није хтела да каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та Ромкиња, је ли Вам рекла да ли је познала некога?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Ништа није хтела исто да каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није хтела да каже. А кажите ми.

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: После једна од шестом спрату, рекла тамо, у Смедерево ме видела, па није хтела да ми каже, после кад сам после рекла једном ту комшији близу моје сестре да како је она исто гледала како су га вукли два или три или не знам. И он кукао, да је плакао, не знам, све то тако те разне информације сам ја чула, све различите, све овакве, све онакве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али осим овога имена Зећири Даути, нисте чули ни за кога, ни за једно име, нити за неки опис или тако нешто или сте чули?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Не, не, нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Драган Трумпић?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па, тај Драган Трумпић, он је био на трећем спрату, жена му је радила у «Електродистрибуцији».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Драгана Трумпић?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Драган Трумпић се то звао, он је радио једно време у банку, ја сам после видела представништво у Нишу где је мој муж радио, он је мени то тако, ја сам отишла, значи 2000. године у представништво у Нишу да се склоним негде, јер тамо сам била код зета у Новом Саду, па није хтео више да ме држи и онда сам

тражила неки смештај. Шта, он ће сутра да ме избаци на улицу и тако. Ишла сам чисто да видим, он је директор њему био, он је једини радник нестало од 601 радника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је било са Вашим станом, овим у солитеру?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Стан све је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли продали?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Нисам продала, звала ме, баш ме јуче звала та Циганка, хоће да га купи за, не знам 12, 13, 10, звао ме и један Албанац, 9.000 ми даје од стану, да ми је све срушено, да све је узето, да нема од тога ништа, тако каже и ова Циганка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте обилазили мужа тамо у солитеру да ли сте видели да се, да неки Срби напуштају станове и после бомбардовања, мислим јесте ли били?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Напуштали су, како нису, ја сам молила да напустимо и пре. Шта смо ми требали да седимо тамо, ја кажем «ајде продајте».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели неке да се усељавају у те станове после бомбардовања?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Шта сам, нисам ја ништа, нисам гледала шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели да се неко усељава у те станове?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па усељавали су се, како нису се усељавали, усељавали су се људи, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми, да ли сте чули за неко убиство у солитеру?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Чула сам за то убиство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Само сам чула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па чула сам да је неко убијен у солитеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви чули?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па то, само што сам чула да је убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је неко убијен?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па мушко или женско неко?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Не знам, само то сам чула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда ништа не могу да Вас питам. Ја сам мислила да ћете нам рећи шта сте чули.

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па нисам чула, само сам чула да је убијен неко у солитеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Током бомбардовања или после бомбардовања?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: После бомбардовања, после бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, кажите ми да ли је неко од Ваших комшија ту Срба у солитеру можда био мобилисан па донео оружје када се војска повлачила, да ли сте тако нешто чули и држе оружје ту у кући?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Нисам, нисам ништа то чула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Да ли сте чули да је неко бачен кроз прозор солитера?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Нисам ни то ништа чула. Бацио се један још кад смо били добили тај стан, на десетом спрату се бацио човек још, кад сам добила тај стан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Убио се неко?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па да, бацио се са десетог спрата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са десетог?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Да, он је исто радио код мене у Текстилни комбинат, па после је радио мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад се то убио?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па кад сам добила тај стан, не знам колико је дуго потрајало то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није сад у току бомбардовања?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Не, бацио се он пре тога, неки његови здрави и прави у Краљеву имали саобраћајку, а он болестан био, болестан је био и бацио се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли сте Ви после, чули сте, дакле, од те комшинице да је видела кроз шпијунку да су нека двојица, тројица, четворица вукли Вашег мужа, да је молио да га оставе? Да ли сте још нешто чули?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па сад кад сам била право да ти кажем, у Алексинцу, код једног, тај што је на седмом спрату, били смо кућни пријатељи, он каже мени «како није могло то тако да се деси, то све што си чула није то тачно, ја сам се вратио у девети у Гњилане и био сам испред солитера и чуо се са овог Добрија Радосављевића, на дванаести спрат, још неки били код њега Срби и он је питао ко је још од Срба у солитеру, па каже ту је и Новица, ту је најбољи комшија, и ја спавао сам испред солитера, нисам смео да уђем, ушао сам, видео сам шта је са мојим станом и хајде да се попнем да видим где је Новица да ли је стварно Новица ту у стану. Кад сам ушао у стан ништа нема у

стану, стајало нешто на столу, кошуља му била окачена, Новице нема», а неки му је рекао да је Новица био ту до десетог, до 10. јула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До 10. јула?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Да, он мени тако каже, сад сам била у Алексинцу, имала сам са девером исто неку расправу, тако да сам ишла у Алексинац, имала сам обавезе и навратила сам код њих и тако он мени каже, значи, све већ што време одмиче и то што сам, све сам то тако чула. Ја сам после 9 година отишла на Косово да видим оца свога и сестру у то село Зебинце, ништа нисам могла да сазнам, прошла сам поред града Гњилана и тако, видела сам тај солитер и то је то, јер ја имам ћерке болесне, морам да се бринем о њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли Ви имате неки одштетни захтев, да ли ћете тако нешто да постављате и да ли имате, сматрате да неко треба да буде осуђен за то нешто што се Вама десило?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па, како треба да буде осуђен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли да погледате ове људе који седе иза Вас, иза стакла и да ми кажете да ли сте неког од њих видели у солитеру? Хоћете ли да се окренете и да погледате? Јесте ли погледали? Добро, седите. Да ли је довољно? Да ли знате неког из солитера или од раније? Не?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да погледате још? Да ли знате некога, јесте ли познали неког?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Нисам никог познала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли да их погледате још једном, не морају да устају, могу и да седе?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Не знам шта да гледам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само то да ли познајете неког или не? Нека погледа. Питаћете, сачекајте. Седите. Хвала вам оптужени.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су оптужени два пута на тражење председника већа, устали па их је оштећена погледала и након што је први пут рекла да не зна али је деловала као да је неког препознала, након што је други пут погледала оптужене који су устали, исказује:

Кажите нам сад, јесте ли познали неког?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Не знам, како могу да кажем кад не знам шта се све то дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како не знам, не знам шта се све то сада дешава?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Шта могу да кажем, шта могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели неког можда да живи у солитеру?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: После 11, 12. годину истраумирана, деца од 7 година дистрофичари, да познам ја неког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам.

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Ни сама себе не могу да препознам више. Имала сам сад смртни случај, брат ми умро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тужилац има питања? Не. Да ли одбрана има питања? Изволите господине Крстићу.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја имам једну примедбу, али то ћу кад сведок оде и само око овог Заћири Даутија, сведокиња рече да је од њега, да је он раније становао у том стану у којем су они наставили, она са покојним супругом и са децом становала, по ком основу су становали у том стану (купили, исплатили цену, остали дужни)?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте, је ли сте купили тај стан или како сте се нашли тамо?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Оверили уговор, нису, због претњи оних, зато питам.

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Ја сам становала све приватно, значи никад више нико није хтео да ме прими са децом болесном и онда сам се уселила у један стан је био слободан из фабрике радијатора, уселила сам се у тај стан.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Без решења?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да чујемо. И?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Други стан, без решења сам се уселила са децом болесном.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли Вам је додељен тај стан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да чујемо. И?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Није ми додељен тај стан.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па то је, па то је суштина приче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте викати, само да чујемо.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не вичем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се уселили Ви и деца?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Уселила сам се ја у тај неки други стан, нисам у солитеру и кад сам се ја у тај стан уселила, ту су исто био Албанац становао, ја сам се уселила у тај стан, више нисам имала куд са децом, 25. октобра они су мене избацили из тог стана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О којој години причате?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Причам од које године сам била у том стану, које године кад сам се уселила у тај стан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да, то Вас питам?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Само у овом стану, ушла у солитер тад кад су ме избацили из стана, дали ми у солитер стан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је дао тај стан?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Дао ми је Миле Михајловић, директор који је био претходан у Фабрици радијатора «Југотерм» Гњилане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О којој години причате?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па година је била 1990. или 1991.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли Миле тај Михајловић?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Миле Михајловић, он је био горе у представништву, само је долазио, обилазио фирму, сад има директор други који га је одмах заступио Милорад Дурловић, он живи у Нишу, има фабрику у Нишу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Миле Михајловић, је ли Вас уселио у празан стан или је неког прво исељавао?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Не, иселили су, онда су после, било ми је све избачено напоље, избацили ми све ствари, децу ми била, шиканирала милиција из Смедерева долазила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам Вас за стан у солитеру, да ли је тај стан био празан?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Ја сам на улици лутала са сестром.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Драгице, да Вас питам. Кад сте се уселили у стан у солитеру, да ли је тај стан био празан?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Није био, ту је био Заћири Даути.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и тај Заћири Даути да ли он ради у фабрици исто где и Ваш муж?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Он је радио претходно у фабрици, па после је радио у СУП или у суд, не знам где је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а је ли добио други стан или није?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли добио он неки други стан?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Он је добио стан из фабрике радијатора, али он је радио у фабрици радијатора па је после напустио и радио у СУП, тако је рекао мом мужу и они су тог дана, ми смо били напољу, деца, све и онда су они њему убацили ствари и дали му тај стан, Заћири Даути су избацили, а моје ствари су биле напоље и деца болесни и оно Новица је ушао, њему су пребацили те ствари да би имао где да преспава, напољу се крало и тако је то било. Ми смо се тако уселили, ја нисам хтела да се уселим, мој муж је већ ушао и онда сам, наговарао ме народ да уђем, да ми је то последње, то је био Мома Трајковић и Вељко Одаловић. Вељко Одаловић је мени дао стан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који стан?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Тај у солитеру одакле ми је киднапован муж. Е, тако. Ја само тражим Вељка Одаловића, ја нећу са мојом децом да будем роб, ја данас ме је моја ћерка хтела убити, има дете од 18 месеци, муж јој не ради, она има дистрофију, хтела да ме поједе живу, ја овамо крећем, једва сам стигла, ја сам велике муке и зло пропатила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чекајте да констатујемо.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да оштећена након што је почела да одговара на питања је почела да плаче и да током давања одговора на питања о томе како се нашла у стану и какве сада муке преживљава са својом болесном децом и породицом, такође плаче.

Изволите господине Крстићу.

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Само тражим Вељка Одаловића да ми две речи каже.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, ја сам у непријатној ситуацији, није ми била намера да повређујем сведокињу. Питам још једном, мени није јасно, јер од Заћирија купљен стан или није?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, добила је од фирме.

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Добила сам и купила сам стан, стан сам купила.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Од кога?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Тај од Заћирија Даути је купљен стан и све што је било трошкова његов син је дошао и све му је исплаћено. Новица му је све исплатио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте плаћали за кирију?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Да, Заћири Даутију око 1.000 марака тад сам му платила дажбине, ништа није плаћао, значи све сам била чиста, чак и гарнишну је дошао син, ја кажем «скидај све што је твоје», он је рекао «мени је Новица дао паре. Е, ако ти је дао паре онда излази». Ето то је то било. Значи, ја сам стан купила, стан је мој био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте ли платили онај откуп фирми или општини?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуп онај је ли сте плаћали, откуп за стан?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Плаћала сам, нормално да сам плаћала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које, фирми или општини или Заћирију? Које сте плаћали откуп?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па кад се стан добије, купи се стан и шта треба друго да се отплаћује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ако је Вама јасно, мени није јасно заиста. А зашто Одаловића спомињете да Вам је дао стан кад сте Ви купили?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па он је уселио мене у стан пошто сам била на улици, избацили ме из једног стана, деца болесна, на улици а треба да усели Миле Михајловић свог рођака који је био јединац и имао је трособан стан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро господине Крстићу, имате ли још нешто да разјасните?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Мене је Вељко Одаловић примио у Извршном већу у Приштини, а Мома Трајковић је био, мењао се Устав у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Све наш до нашег. Али, само да Вас питам.

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Ништа није смешно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господо адвокати уопште није смешно, али уопште нимало.

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Ово је уопште жалосно, ја се са децом мучила у стану, све сам купила, све ново, купила сам стан и нећу више, ја кажем, бог ми дао те унучиће, две ћерке са дистрофијом мучим се 7 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Драгице, да Вам кажем, ништа Ви сада, ја знам, ја сам чула данас како сте Ви дошли.

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Мени су, ја шта год да се десило од тих Албанаца, нећу да их кажем како их кажем, ми смо били кућни пријатељи, мени су давали за моју децу да их лечим, чак у Игало сам их водила и ја ништа немам, а шта се са мога човека десило, био је најбољи радник, учио их, у руке су га носили, учио је раднике, значи најбољи радник је био у фирми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био варилац, је ли тако?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Електровариоц, то што је он могао, каже ми овај мој сад директор што ми је у Нишу, каже он је најбољи радник био, мени је жао, срце ме боли што је нестао најбољи радник, а Сандра је завршила економску, има дистрофију, има дете и сад је трудна опет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, госпођо Драгица, али свеједно, доживели сте, имате унуче, је ли тако, ја сам чула да имате унуче.

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Два имам и сад ћу да имам друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам је лепо, имаћете сад још једно унуче и кажите ми сада да ли има још неко од бранилаца нешто да пита?

Оптужени, да ли има неко нешто да пита? Оптужени Ахмет, изволите. Оптужени Ахмет ће нешто да Вас пита, ставите слушалице.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Добар дан, оптужени Ахмет Хасани. Хоћу да питам нешто у вези солитера. Рекли сте да сте живели на осмом спрату, Фајка Јашарија са петог спрата сте такође познавали, да ли можете да нам кажете где се налазио Радио «Гњилане» у згради солитера?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па на тринаестом спрату је био Радио «Гњилане», значи у солитеру на тринаестом спрату, тај спрат је имао тринаест спратова.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Ваш стан да ли се налазио на страни на којој се налазио стан Фајка Јашарија или на супротној страни?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Стан Фајка Јашарија је био на петом спрату, ја сам на осмом, он на петом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас је ли на истој страни, да ли исто гледају прозори?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Не, он је овамо са улице, ја сам овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На коју сте Ви страну гледали, на гаражу, према улици?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Ми смо гледали према гаражама.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Јесте ли Ви били са стране гараже, с леве стране солитера, јесте ли ту становали?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Да, да.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Да ли је могло са солитера да се види једна плоча, бетонска плоча, кад гледате доле, па је могла да се види та бетонска плоча доле?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па, да видело се.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Да ли сте приметили то?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Видело се.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Да ли је то било близу солитера или мало даље од солитера?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Мало даље од солитера.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Да ли можете да нам кажете отприлике колико је то било далеко од солитера, по Вашој процени?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па, колико је било, не знам, отприлике 10 метара да је било, није баш толико далеко било, око 10 метара је било.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Да ли, ако постоји могућност госпођо, мени је жао, али да кажете мало гласније, да ли је то 3 метра, 4, 5, 10 јер ја не чујем добро ни преводиоца, реците мало гласније?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па, 10 метара је можда имало, 10 метара отприлике, 7-8 ту нешто, близу 10.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: На петом спрату осим Фајка Јашарија да ли се сећате да ли је још неко ту становао?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па становали су пуно Албанци, становали су Албанци, Срби, сви, сећам се свих који су били.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Да ли познајете Неђу, то је жена која је имала двоје деце, имао је Бајрама, који је био слеп, а имао је ћерку Санија, која је исто тако била инвалид?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Да, да, знам.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Да ли се сећате те?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Сећам се, не знам на ком спрату беше, пети, што има сина болесног, да онако је био болестан и онда се сећам овај до мене што је био исто та Фета Ромкиња и муж је био Емин, висок један човек Емин. Емин је био до мене, имао је гарсоњеру, ја једнособан стан.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Да ли је Емин имао бркове, да ли се сећате?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Емин?

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Да.

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Имао.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Да ли сте мене видели некада у том солитеру?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Молим.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Да ли сте ме видели некада, конкретно мене је ли сте ме видели некад у том солитеру?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте оптуженог, он Вас пита да ли сте га видели?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Право да ти кажем видела сам, ја сам имала око те деце обавезе, тако да сам нон-стоп била по лекарима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према микрофону или приближите микрофон код себе па кажите то. Да ли сте га видели, јер малопре нам кажете не знате никога, сад њега кажете видели сте га?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па онако у пролазу право да ти кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте га ту у солитеру?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па, имала сам великих проблема, ја нисам знала глава где ми је, обе ћерке су ми се разболеле са 7 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте ли га видели у солитеру, је ли, он Вас то пита?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па, видела сам да си улазио у солитер.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Да ли је то било госпођо пре рата или после рата, после бомбардовања, кад мислите да сте ме видели тамо?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Ма не, ја сам те видела то пре рата ја мислим кад сам улазила тако у солитер јер сам ишла пешке. Пре, ја нисам после више.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Да ли сте имали у Поповићу место, да ли сте имали неког или нешто тамо?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Поповића где му је то?

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: То је нешто изнад, мало изнад болнице то место се налази.

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Да ли сам имала неког?

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Да.

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Тамо је имао он друга тог што им је радио Новица, тог код болнице те куће што су имали, другог нисам.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Да ли сте Ви уопште говорили са Емином, да ли сте са њим некад контактирали, разговарали?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Којим?

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Емином, да.

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Емин овај што је био до мене?

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Да, да.

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па, причали смо, како нисмо, ја сам долазила у кућу.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Не, ја мислим за сада да ли сада са њим контактирате и говорите?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Не, са његовом женом се чујем, она му је Ромкиња жена, Фета што је радила у фабрици, са њим нисам се чула, само је он тад.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Да ли постоји некаква могућност да питате Фету да ли она познаје човека по имену Ахмет из Прешева који је ту живео? Да ли постоји нека могућност за то?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Да питам ту Фету, Фету ову сад?

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Да, да. Не сад него неки други пут да питаш и да дођеш опет у суд да кажеш ко сам ја. Мене ми стављају на терет за твој муж кад немам поена ја у Гњилане, кад немам поена, ако верујеш има три деце, уопште нисам био у Гњилану, а мене ми стављају на терет, а уопште немам поене, ја сам из Прешева, ја живим од 11 година у Гњилану, ја знам све где је у Гњилану, зашто до сада ни један сведок видео сам то, неки сведок имам овде што познајем ја, зашто не зове мене на тај дан што је био сведок овде да кажем који је то сведок, а хвала теби што кажеш истину, хвала ти, изгубиш твој муж.

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Је л' ти си познавао мог мужа?

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Уопште не познајем, ни тебе, ни тај, уопште не живим у солитеру, моја фамилија је била код Радомира Илића на четвртом спрату, мој отац и мајка. Ја у Ченан чесма, ако познајеш Ченан

чесму где је, у Ченан чесми живим, питај Емина, Емин познаје добро мене, Неђа ме познаје добро, Фајих Ахшари познаје мене добро, питај за мене, питај слободно за мене, ако је рекао за мене Ахмет био у солитер, ја ћу са мојим рукама да пишем овде 40 година затвора. Већ 2 године држан сам у затвору без везе, до сада ме терете за ОВК, сада ово другар ми баца друго нешто. Извини што причам, извини, жао ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, она ту жена њу то нешто много не интересује. Знате што хоће да Вам каже, он хоће да Вам каже да је живео, зато сам Вас питала да ли знате неког ко је живео у солитеру, да је живео на четвртом и седмом спрату, његова породица и његови родитељи и његова браћа се уселили у неке станове. Да ли Ви знате ко је живео на четвртом и на седмом спрату?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па, никога кажем ти, ја толики сам проблем имала, ја ту децу сам вукла, она су са 7 година имала дистрофију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Радомир Илић, ето, каже Вам оптужени, да ли знате, то сам Вас ја питала, ко је Радомир Илић?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Радомир Илић, стао ми мозак, много сам трагедије доживела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је он овде, знате, он каже да је тамо имао стан. Да ли знате ко је живео на седмом спрату?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па, на седмом кажем ти, живео је Јанковић Предраг и овај Баја неки Јашановић, Зорица, с њима смо се дружили, онда на осмом је био неки Чава, он је председник био тог солитера, он је живео на осмом спрату са мном, наспрам мене се гледало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јесу ли се они сви иселили кад се завршило бомбардовање или су остали?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Ма, не знам ништа, кажу да су остали.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Да ли је Андреја, доктор што је био, црнац.

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па, црнац кад је пао био и оболео и пао је једном, кроз се савио, а био је висок, па да, ћерке су се држиле, долазила код мене деца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми Вас уопште госпођо Драгице, ми уопште, то неће моћи да се скине, јер Ви причате мимо микрофона, а само оно што кажете у микрофон то се сними и онда ми то после куцамо, значи, ту према или привуците микрофон себи ако гледате у оптуженог.

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Знам, тог црнца знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки црнац се појављује, ја нисам уопште чула шта је са црнцем и кад је све то било.

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: То је било тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате Ви још неко питање?

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Имам сад једно конкретно питање. Да ли сте икада чули да осим Вашег супруга да су убијена још осморо других људи, да ли сте то чули?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту у солитеру?

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: У том солитеру, дакле, ту близу стана Вашег мужа?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Нисам.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Да ли сте икада били код Даута? Да ли сте икада разговарали са Даутом у вези Вашег стана?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Нисам била, нисам га ни видела више, ни тад га нисам ни познавала.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Ваш стан одакле је изашао Даут, истина је да Даут није тај стан купио, а Ви сте добили стан управо због тога што сте имали хендикепирану децу, болесну децу, тако су добили још неки други станове или због болести своје или због болести чланова породице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још неко питање?

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Без обзира на то Ваш стан је уплатило социјално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да жени не стајемо на муку оптужени Хасани.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Да ли сте икада можда чули да је неко са неког прозора бацио главачки неку старицу и неког старца са петог спрата, да се то догодило у том солитеру, да ли сте икада чули за тај случај?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Нисам.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Да ли сте икада са Вашим супругом разговарали да ли се нешто догодило на петом, шестом спрату, да ли је убијен неки члан породице или некој породици нешто учињено једно такво страшно дело? Да ли сте икада разговарали са Вашим супругом?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па, кад да разговарам са мог супруга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад кад је био то у Новом Саду, на то мислимо?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Ма јок, ништа није хтео да ми говори, ја сам га питала ко је у стану, шта је, каже «сви су отишли, остао сам ја и ја сам дошао», рекох «лепо си дошао, немој да идеш».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли имате још неко питање?

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: С обзиром да ја сад не могу да се сетим ко је све становао на шестом спрату, ја бих Вас замолио, ако се сећате, ко је све становао ту да диктирате њихова имена и презимена, а поготово тужиоцу и да, ако постоји могућност, да се ти људи позову и да посведоче овде о тим догађајима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас смо звали због Вашег супруга, јер је нама један сведок овде рекао да се сећа лица Вашег супруга или из солитера, или из Интерната, а сада користимо и прилику да Вас питамо да ли знате ко је све живео на шестом спрату у солитеру? Долазили сте током бомбардовања, причали сте са мужем, био је после бомбардовања у Новом Саду?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: На шестом спрату само знам нека жена Илинка што је становала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Илинка се звала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А презиме?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Не знам право да ти кажем, знам да је било из једног села Пасјане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је радила та Илинка, да ли је држала тај намештај неки или не, можда је то друга нека?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па, та што сам чула у Смедереву да је она рекла као да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, не чујем Вас?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Она је рекла као да је гледала како су водили Шиптари Новицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она Вам је рекла?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Она је рекла некој другој жени кад ме мене виде на станици у Смедереву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате њено презиме од те Илинке?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Не знам, заборавила сам право да ти кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и ко је још био на шестом спрату?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Од Српкиње њу знам, а од ових, право да ти кажем, знам становали су ту доста Албанци, који су, не знам, не могу да се сетим који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је станова било на шестом спрату – два, три, четири?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па, имало је станова, како да ти кажем, један, два, три, четири, пет, шест станова има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шест станова?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Шест станова, како на осмом, тако и на шестом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у том једном стану је била Илинка, у оних пет?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: У оних пет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли су били Срби или Албанци?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Не знам где је био тај дечко један Албанац што је био, онако болестан баш, он је заглавио једном, да ли је био на пети или на шести, не знам тачно право да ти кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А остали је ли су били Срби или Албанци на шестом?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Имали су и Срби на шестом, имали су и Албанци, али ко ће све то кад сам ја ушла у тај солитер и задесила ме та судбина која ме је задесила, ја сам само радила и одлазила, водила децу по болницама, кукала, вила, по бањама и шта сам ја више могла да и да чистим тај стан и да идем приватно да радим у фирми и да идем да зарадим неки динар да бих моју децу водила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још неко питање?

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Не, нећу више. Хвала од тебе, бог те наградио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, вратите се Ви на место. Ви нам госпођо Драгице реците колико, ја сам чула да сте дошли колима, колико су Вам трошкови доласка?

СВЕДОК ДРАГИЦА СТАНКОВИЋ: Па, 5.000 динара је напунио гориво и она путарина што се плаћа 4.900 су узели, значи то је 500 скоро и натраг ће да ти узме више и још толико више и тако, значи 6.000.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 6.000 динара?

Сведок трошкове тражи на име доласка аутомобилом сопственим и то за гориво и за трошкове путарине 6.000,00 динара, па јој суд ДОСУЂУЈЕ 6.000,00 (шестхиљада) динара на терет буџетских средстава суда, који ће се сведоку исплатити на руке.

Исплатиће Вам те трошкове овде у Служби за помоћ и подршку сведоцима. Сад можете да идете. До виђења и хвала што сте дошли.

Тужиоче, остало је да нам кажете, јуче се нисте изјаснили на предлог браниоца да се одреди неко супер-вештачење, значи био је предлог за психолога Снежану Китановић, то сте се изјаснили и за супер-вештачење за сведокиње "Ц1" и "Ц2" и остао је онај предлог да се из Окружног затвора тражи јакна Селимона Садикија службеним путем овде, то је још предлог који, значи, се Ви нисте изјаснили. Ми наравно нисмо одлучили још увек о томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам се судија на оба предлога изјаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На оба? Немамо транскрипте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, ја сам се изјаснио, за први сам Вам рекао за предлог ове жене психолога да предлог не разумем, јер се психолог позива као сведок, а не као вештак, а што се тиче предлога под два за супер-вештачење да се томе противим, јер то ми је јасно. Изјаснио сам

се и за ту јакну и баш се сећам да сам рекао да је, чини ми се, срамота да бранилац његов после 2 године од догађаја сада предлаже да се извештачи крв на јакни Садики Селимона кад је био он 2 дана – 26. и 27. децембра присутан и први дан је саветовао, то је било у вечерњим сатима, дошао са неке славе или неког рођендана, онако необријан колега Крстић и рекао, молио да се одложи саслушање за сутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Крстићу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поразговарао са Садики Селимоном и саветовао га да се брани ћутањем. За сутрадан је било око пола један, пола два, пола три, не сећам се тачно, дошао је и тад се Садики Селимон, односно замолио да се одложи за сутра, сутрадан 27. је молио да се, он се бранио ћутањем. Значи, тада никаква прича није била ни о крви, ни о повредама, ни о чему и сада 2 године после тога он предлаже да се изврши вештачење јакне на којој је наводно нека крв и нека повреда. Ето тако сам се изјаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми ћемо онда док одлучујемо о овоме да се повучемо на паузу, а за то време ће да обаве молитву оптужени Ахмет и оптужени Фатон.

Дакле, суд одређује паузу у трајању од 15 минута.

Настављено у 17:25 часова.

Закаснили смо због тога што смо штампали, поделили решења о спровођењу истраге свим оптуженима, је ли тако, из Ниша и онај допис који смо добили од Окружног суда у Нишу. У међувремену,

Веће је донело

Р Е Ш Е Њ Е

Да се **ОДБИЈА** предлог да се обави вештачење комисијско, односно преко Судско-психијатријског одбора за сведокиње "Ц1" и "Ц2" и да **СЕ ОДБИЈА** предлог да се саслуша у својству сведока лекар Китановић Снежана, као и да **СЕ ОДБИЈА** предлог да се из Окружног затвора прибави јакна оптуженог Садики Селимона.

Сведоци које смо ми тражили до сада, а све, кажем Вам, везујући оног што је сведок сарадник означио на фотографијама и имена која имамо на списку оне првобитне оптужнице су Мефајил Јунузи, то је

дакле неко име које имамо и које није свакако српско на оном списку због оног убиства Албанца који је сарађивао, затим Предраг Станковић, Симић Бора, Стевић Мирослав, Цветковић-Ивковић Лепосава, међутим, ми све те сведоке нисмо успели да нађемо, па ћемо због тога да, тако њихове адресе су непознате, па ћемо због тога да донесемо,

РЕШЕЊЕ

Да се отклања извођење доказа саслушањем сведока Мефаил Јунузи, Предрага Станковића, Симић Боре, Стевић Мирослава, Цветковић Илинке, Ивковић Лепосаве.

И остало је оно што смо дужни оптуженима, то су транскрипти из овог раздвојеног предмета од 05. октобра, који су преведени и који још сада требају те словне грешке да се исконтролишу и да се одштапају, сад то једноставно физички није било могуће, јер служба која обавља то штампање сад поподне у суду не ради. Шта ћемо, да ли браниоци који су тражили те транскрипте и због чега ми то и преводимо, да ли имају неке предлоге везано за то или да се неко не увреди кад сам ја јуче питала да ли се то тек овако тражи ради упознавања, значи шта ће бити, да ли ће бити неких предлога везано за те транскрипте од 05, 06. и 11. новембра, па без обзира на то што за сада оптужени не могу да предлажу ништа везано за 05. октобар јер то нису ни добили? Бранилац Кастратовић, да ли сте Ви примили све те транскрипте, је ли тако?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да. Оно што је проблем мој, ја јесам примио, али ја нисам стигао, обзиром да ту има добрих 170 страна, нисам стигао са свим исказима да се упознам, али како колега ту поред мене, који је присуствовао томе, упућује ме на чињеницу да постоје неки од сведока које би објективно требало предложити у оквиру овог предмета да се саслушају и да их чујемо. Утолико ја не могу данас да дам конкретно како се зову, а можда и могу. Ево већ видим – Васић Драгиша, домар у Интернату је у питању, ево барем то да узмемо данас као мој предлог да се саслуша он, а објаснио сам Вам на које околности, мислим да је занимљиво да га чујемо овде у односу на све што је изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Васић Драгиша био 05. или 06. подсетите ме?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Слагаћу Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је био првог дана и мени се чини 05. А због чега не би могли да читамо господине Ресавац, господине

Константиновић, због чега мислите да је то, оптужени заиста не могу о томе да се изјашњавају, они то нису добили, то је тај пети.

АДВ. МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Судија, ја се не противим, ја сам имао прилике да испитујем човека, браниоци који нису то имали прилике нек се изјасне, значи с моје стране нема проблема да се чита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него мислим да је господин Ресавац онда упознавао колегу Кастратовића са тим шта се дешава, па то мислим због чега би то испитивање било неопходно непосредно овде на претресу, а не читање, обзиром да је исто веће овде?

АДВ. БОЈАН РЕСАВАЦ: Управо што је колега Константиновић рекао и ја сам близу томе да се сагласим, ми смо слушали ове људе уживо, ја не знам, конкретно нас је Драгиша, Ви сте га, пре свега Ви темељно испитали, домар у Интернату, који је овде колегама интересантан управо због тога докле је функционисао тај Интернат, када је рађен и ја сам о томе, да кажем, укратко информисао колегу Кастратовића и Крстића. Сад док они ишчитају тај транскрипт, не знам, можда ће се онда и они сагласити са читањем или ће можда имати идеју да се њима поставе још нека питања. Ту има још пар сведока који су интересантни, можда је овај тренутно најинтересантнији управо због тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ћемо ми моћи данас да завршимо са тим доказним предлозима или не? Свакако да оптужени морају да добију трај транскрипт од 05-ог, али то је.

АДВ. БОЈАН РЕСАВАЦ: Што се тиче, ја сам сагласан да се изврши читање, јер ја сам ове сведоке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свих исказа или?

АДВ. БОЈАН РЕСАВАЦ: Свих исказа, јер ја сам их тамо чуо, имао сам могућност да постављам питања, нешто сам и питао, нешто су колеге питали, а што се мене тиче ја сам задовољан са тим саслушањем, а можда и када окривљени буду прочитали то, можда ће они желети конкретно Васића или Методијевића да питају нешто, јер то су људи тамо саслушани сведоци, који јасно и гласно именом и презименом наводе или надимком, наводе људе који су их отели, малтретирали, мучили. Већина њих је или добар број је био у Интернату, на фотографијама нису препознали овде окривљене, мислим да је то једна врло важна чињеница, ако не и одлучна, али важна чињеница, која иде у прилог одбрани ових људи који овде седе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, зато питам да ли је ту мислите остало још нешто за испитивање, је ли?

АДВ. БОЈАН РЕСАВАЦ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не може да се чита?

АДВ. БОЈАН РЕСАВАЦ: Што се мене тиче, ја сам задовољан, али ја сам јуче, јуче сте нешто слично питали, ја сам се распитао, добро, мислим то

није било тешко ни претпоставити, колега Дилпарић ће водити ову истрагу коју сте Ви, пошто је он једини истражни судија сада, да кажемо, у Војном одељењу, бившем, односно у Одељењу за ратне злочине, извињавам се, потпуно је неизвесно када ће бити саслушаваних преосталих 100 и нешто сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам исто у прилици била да са судијом Дилпарићем само телефоном разговарам, а сутра би требало да се видимо и да разјаснимо како ће то да иде, по колико сведока, обзиром да сам ја тражила те адресе и којим темпом ће они то да раде, кад планирају, тако да ћу и ја тек сутра, што се тиче истраге, имати информације.

АДВ. БОЈАН ПЕСАВАЦ: Јер врло вероватно да ће међу тим сведоцима бити интересантних сведока за овај предмет 33/10. Ја сад стварно не могу о томе ништа унапред да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Остали браниоци да ли имају нешто да кажу?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па, судија, после речи мог цењеног колеге, а ја сам склон више да прихватим Вашу сугестију, ако сам добро прозрео да прихватимо то да прочитамо те исказе. Мислим да је то ближе начелу економичности у овом поступку и целисходности, али мени је важна и чињеница ако можете да саопштите сада да ли сте Ви планирали ове недеље да завршимо? Чини ми се да је провејавао један став да ове недеље завршавамо па би се тако ми поставили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако нема других предлога, значи, ја не могу ништа да планирам ако има предлога. У сваком случају оптужени за сада о овом 05. октобру не могу да се изјасне док им не дамо тај 05. октобар, значи то им нисмо дали.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, ја сам сасвим сигуран да и осуђени ће прихватити реч бранилаца и изјасниће се веома позитивно, односно онако како одбрана, како ће одбрана предложити да се то прочита, без обзира на све. Дакле, ја сам просто сигуран у то, али ако се одлаже због тога, а ја сам за то да се прочита, после нарочито овог исказа мог цењеног колеге. Ја бих да се у доказном поступку прибаве фотографије оптужених, које је сачинио тужилац приликом хапшења и испитивања 26. на 27. преко ноћи, тада кад сам ја дошао наводно необријан и кад сам прислушкивао шта саветује мом брањенику. Ето то говори о личности и карактеру тужиоца. Можете да замислите како се понашао у СУП, у полицији када он тако изјављује овде. Ево завршићу ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Немојте да ми упадате у реч.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто му то дозвољавате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да заврши тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта да заврши, са увредама, са чиме да заврши?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С којим увредама?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Са чињеницама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Вама је то нормално, да је Вама тако нешто рекао Ви би га казнили, ја немам ту моћ да казним, ја имам само моћ да Вас замолим да га спречите.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ме пратите само.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чујете шта прича?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражи да се прибаве фотографије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, кроз то говори о неком прислушкивању његовом, али да се то јавно чује. Управо је колега Крстић у најпријатељској молби пред својим брањеником Садики Селимоном замолио да се то саслушање његовог клијента помери за сутра у подне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И какво сада прислушкивање, а Ви на то не реагујете, какво то сада понашање у полицији, тужиоца, које Ви толеришете овде да се изговори и ништа не предузимате као да је то нормална ствар и цео овај поступак провејава с таквим неким упадицама, са таквим инсинуацијама да се нешто зло догодило, да је неко, сви су присутни били ту. Управо ту нек буде Садики Селимон, нек каже шта је било тог 26-ог увече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али тужиоче нећемо расправљати шта је било 26-ог увече.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, нећемо, али то то је увредљиво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увредљиве су разне друге ствари које раде разни учесници у овом поступку и законом недопуштене. Међутим, ја не могу да реагујем док неко не заврши, а онда пре него што успем да реагујем Ви скочите, тако да сада ће господин Крстић да каже да се прибаве фотографије оптужених и то је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само ми дозволите. Знате зашто ја интервенишем, зато што да је то први пут господину Крстићу, ја бих то разумео, да Ви то нисте, да сам ја преуранио, али он је то једно стотинак пута урадио за ове 2 године, а Ви нисте ни једном реаговали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја исто мислим да после 2 године када неко не реагује, па се онда све то понавља, заиста треба да се реагује, ја се потпуно слажем с Вама. Господине Крстићу, завршите свој предлог, али без овога коментарисања тог бријања и прислушкивања и осталог.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, то је коментарисао тужилац, ово је само мој одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да му одговарате, дајте ми предлог да се прибаве фотографије оптужених који?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ако ико некога вређа овде, то је тужилац мене, назвао ме шпијуном, а Ви нисте реаговали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваших клијената или само свих оптужених?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Фотографије свих оптужених, јер је тужилац рекао да их је фотографисао на којима се виде повреде, тешке повреде телесне, које су задобили приликом хапшења и испитивања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам хтела да Вас питам због чега?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако је, на којима ће се јасно видети. Зато тих фотографија нема. Такође нема оригинал фотографије за мог брањеника Садику Селимона, које су заплењене по налогу тужиоца и склоњене по налогу тужиоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су заплењене?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А овде само има фотокопије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су заплењене фотографије?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: У стану, у кући Садику Селимона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим у ком предмету?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: У једном другом предмету тада, у другом предмету што смо предложили као доказ читање пресуде на околност надимка Садику Селимона, да се те фотографије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле да их прибавимо?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Од онога ко их је узео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те фотографије су враћене породици.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па су она узете 26-ог по налогу тужилаштва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте викати. Све оно што је оптуженима одузето приликом претреса стана и просторија и што се не налази у списима као доказ враћено је, вратила је полиција, не знам из ког града, из Врања или тако, и о томе имате писмени траг у предмету, они су мене обавестили, ја сам се сложила да се то врати, дала им наредбу да врате и мобилне телефоне и тамо неке ствари, не знам уопште шта је тамо све било.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А извините, са којих фотографија су ове фотокопије? Ја само тражим тај оригинал, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви тражите оригинал ових фотографија због чега? Да ли сматрате да нешто?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Зато што се боље види и онда се боље ухвати у лажи "Божур 50", то је суштина. И с обзиром на изјаве ових сведока, а онда се открије и сценарио тужилаштва у односу на "Божур 50". Ето то је циљ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: С обзиром на изјаве данас саслушаних сведока, па и раније око несагласја, посебно овог Јовановића, видите он каже данас да му је брат из колоне извучен итд., а Ви сте га позвали да

проверите на основу инсинуација, изјава сведока сарадника да је то чекићем убијен дечак, ово и оно. Видите несагласје. Ја сада инсистирам да се "Божур 50" поново доведе овде да га упознамо с овом чињеницом и предочимо изјаву овог сведока да би се он поново изјаснио о томе да ли је сигуран или није где је Јовановић Горан или Дејан, како се зове, настрадао. Разуме се ако одлажете, ако не, ја одмах повлачим све ове предлоге ако Вам је план да се заврши. Мислим да нам је доста лажи и притисака тужилаштва и на суд и на одбрану, да коначно завршимо овај предмет. И са овим завршавам, немојте Ви да оптужницу одржавате на снази, њој нема спаса. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, госпођо Радуловић?

АДВ. МАРИЈА РАДУЛОВИЋ: У односу на овај предлог претходних колега да се читају искази или да се саслушају ту неки сведоци који су у оном претходном другом предмету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У раздвојеном?

АДВ. МАРИЈА РАДУЛОВИЋ: Да. Ја не бих могла ту да се изјасним све док се оптуженима не уручи тај транскрипт, јер они најбоље знају да ли имају нека питања тих сведока. Прво то да видимо шта су рекли, па нека они знају шта је ту битно или небитно питати, не питати у вези тога то. Имам и једно питање што се односи на ову нову оптужницу, прецизирану оптужницу што смо примили сад неки дан, овде је сада ова нова оптужница на 17 страна и завршава се са «чиме ће да се изврши кривично дело ратни злочин...». Међутим, ова претходна оптужница се завршава на 26. страни и претпостављам да је због тога ово само 17 страна, јер је тужилац изоставио овде списак тих убијених, несталих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ову прву тројицу и ове неке против којих се поступак, погледајте мало.

АДВ. МАРИЈА РАДУЛОВИЋ: Ово није сад саставни део оптужнице овај списак, то не знам, то ми није јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, погледајте мало, упоредите то.

АДВ. МАРИЈА РАДУЛОВИЋ: Нема, тако да сад ми није јасно, значи у овој прецизираној оптужници нема списак киднапованих, убијених, мучених, итд. и сад ја не знам да ли је то намерно изостављено или случајно, или да сматрамо да је овај списак саставни део, није ми јасно. Онда бих хтела да списима прикључим две фотографије, нажалост ја сам тек сад добила, јер у разговору са оптуженим Хасани Ахметом сам сазнала да је он 1999. године имао браду, бркове, а о тој чињеници нико од до сада саслушаних сведока, нити "Божур 50", нити "Ц1", "Ц2" нису се изјашњавали и ја бих приложила ове две фотографије списима да се види како је он 1999. године изгледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А по чему Ви знате, извините, да оне потичу из тог периода? Он Вам је рекао? Добро.

За овим бранилац оптуженог Хасани Ахмета, Марија Радуловић предлаже да суд изврши увид у две фотографије, које је доставила породица оптуженог Хасани Ахмета, а на околност како је он изгледао 1999. године у лето, у периоду који је обухваћен оптужницом и из чега се види да је оптужени тада имао браду, о чему се нико није изјашњавао.

Сад ћете Ви да коментаришете кад ставимо на документ камеру. Добро. Још неки предлог? То је то. Оптужени, хоћете имати сада предлоге, да ли морате да читате овај 05., наравно морамо да Вам уручимо? Да ли сте прочитали оне транскрипте 11-и и 06-и? Јесте. Ко се јавља, оптужени Мемиши, па оптужени Садику.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Све то што је рекао мој браћеник, већ ми је објаснио за то и ја предлажем да се читају, а друго једна ствар није ми јасна да ли је намерно или грешком тужилац нову оптужницу избрисао датум 13. јуни, што сад немамо то? Да ли је намерно или грешка, то сам хтео да знам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужница је сада прецизирана, значи, онако како тужилац мисли да треба да гласи она сада гласи.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Да, али нема датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро нема.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Хвала, немам друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и оптужени Садику Селимон?

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: Ја сам хтео да кажем у вези фотографије, ја мислим да сте Ви вратили фотографије и телефоне, али то је само оно што је полиција узела 26-ог, а ове фотографије су узете код мене 2007. оригинал, то нису враћене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то није одузето у овом предмету, него у другом. Кажите ми, да ли има разлике у оригиналу и у овим фотографијама које сте гледали јуче?

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има разлике, а у чему?

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: Не, нема разлике, него мени ми требају те фотографије те оригинал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то се обратите тамо у оном предмету где Вам је одузето.

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: Нису тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, морате да пишете тамо и да се тамо обратите, то ће Вас научити бранилац.

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: То полиција или тужилац узео тамо, ја не знам ко је узео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зна се како се враћају ствари које су одузете и које више нису потребне у кривичном поступку, то ће Вас научити бранилац, сада заиста о тим Вашим правима не могу да Вас поучавам.

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: Ми смо их тражили, тамо их нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате ли још неки предлог?

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: Ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Вратите се на место. Погледаћемо сада ове фотографије.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у доказном поступку погледају фотографије које је приложио оптужени Ахмет Хасани преко браниоца.

Па режију молим да укључи документ камеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоће ли ове фотографије да остану у спису госпођо Радуловић или да их фотокопирамо па да вам вратимо? Да остану овде, добро.

Оптужени климањем главе наводи да фотографије остану овде, па ћемо ову фотографију на којој оптужени седи да означимо као фотографију «А».

А, и овде седи.

Овде има цигарету, то ћемо да означимо као фотографију «Б».

Имате ли неки коментар где је сачињена ова фотографија? Он има. Јел хоћете да нам кажете, изволите.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Ова фотографија је сачињена у Охриду у Македонији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова фотографија «Б»?

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Ова сад што је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Б», то смо као «Б» означили.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: '99. године, не сећам се месеца али је то '99. године, ја мислим да је то било крајем јуна отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а она претходна, она фотографија «А»?

ОПТ.АХМЕТ ХАСАНИ: То могу да кажем, то знају и сви оптужени то је гњилански парк. Могу њих да питам да ли је то то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и кад је то сачињено?

ОПТ.АХМЕТ ХАСАНИ: То је '99.године, ја мислим или октобра или новембра, али тачно знам да је '99.године. До сада ове слике су биле код мога брата у Француској, ја сам поручио преко моје супруге да те фотографије достави овде, како је она то добила и успела мени није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Још нешто, неко питање јел има неко?

ОПТ.АХМЕТ ХАСАНИ: Немам друга питања, ево хтео сам само да вам кажем да то је био Ахмет у то време, имам још слику из 2000.године, и да видите разлике које су постојале код мене и тад, а не да нешто из личних карата да се ту презентира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То ћемо после записнички да констатујемо, да погледамо. Јел можемо да ставимо.

ОПТ.АХМЕТ ХАСАНИ: Не, не, то да ми вратите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте то да стављате.

ОПТ.АХМЕТ ХАСАНИ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је приватна фотографија, то је показао само суду. Добро. А ово је кад? Од 2000.

ОПТ.АХМЕТ ХАСАНИ: 2000, с моју жену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћемо само да констатујемо да смо ми видели.

ОПТ.АХМЕТ ХАСАНИ: Зато ако оћеш да видиш види, зато што тражиш, гледаш, ево ја ћу да ти дајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да констатујемо.

Констатује се да је оптужени означене фотографије објаснио да је фотографија «А» сачињена у парку у Гњилану, у јесен '99., а фотографија «Б» у Македонији у лето,односно у јуну '99., у Охриду.

Јел тако?

Затим оптужени на увид судском већу даје фотографију на којој се налазе он и његова супруга да би показао како је изгледао 2000.године.

Имате ли још нешто да нам објасните? Е сад нисмо чули.

ОПТ.АХМЕТ ХАСАНИ: Не, немам друга питања, то је било једино, моја намера је била само да вам покажем те слике да видите и да уочите те разлике, то сам хтео само да презентирам, друга питања немам. И оно што сам позвао Мефаила Јонузија овде, ако суд сматра да је он потребан суду нека га позову, а што се мене лично тиче не мора да дође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мефаил Јонузи не можемо уопште да га нађемо, зато што је он, та адреса, он је негде у иностранству.

ОПТ.АХМЕТ ХАСАНИ: Мефаил Јонузи је у Пршеву госпођке, а Назим Зекири је у иностранству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да видимо шта се нама враћа, Мефаил Јонузи, да, из Пршева, на се враћа ево овде пише да он уопште ту није, достава покушана једног дана, другог дана, за три дана, прималац привремено ради у иностранству. То је.

ОПТ.АХМЕТ ХАСАНИ: Одакле сте ви добили тај документ, јел је моја жена, одакле сте добили тај документ госпођо судија, јел моја жена је била у посети пре седам дана и она је рекла да је он тамо и да је би он могао да дође овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда он не прима позив од суда, знате, он враћа пошту.

ОПТ.АХМЕТ ХАСАНИ: Да ли је могуће да Фатон Ајдари изађе овде и да објасни нешто око тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да објашњава ништа Фатон.

ОПТ.АХМЕТ ХАСАНИ: Ако ви дозвољавате. Не, само да изађе и да каже да је она рекла или није рекла, ја не контактирам Фатона уопште, него само да потврди шта је она рекла, а он зна шта је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вам кажем, немојте то да нам објашњавате, ми се никада нисмо противили да оне сведоке које ви предлагете, ваши браниоци и ваша породица да кажу ми ћемо их позвати, и да они њих позову, што се овог сведока тиче, можете да објашњавате шта год хоћете. Када суд њему шаље позив преко поште, званичним путем, а за сада нисмо били заиста склони да му шаљемо милицију, значи овако преко поште он то неће да прими, немам разлога да вам не верујем да је тај сведок тамо, али што се мене тиче он то неће да прими, он враћа, његова породица то враћа, каже да је он у иностранству и он једноставно неће да дође, уколико вам је тај сведок важан, имате могућност да објасните зашто вам је он важан, да кажете да ћете га ви сами обавестити, да се о том предлогу изјасни тужилац и да ми онда кажемо, ако то будемо усвојили, да га ви обавестите, иначе ово сад да расправљамо чија га је жена видела, то уопште он за мене, за мене он није ту, односно он очигледно господине Ахмете неће да прими овако позив преко суда.

ОПТ.АХМЕТ ХАСАНИ: Али ви можете да узмете документацију од 2003.године, где у, значи из Враћа да тражите и да погледате тамо с ким се ја, да ли, '98.године имао сам неки проблем у Пршеву са тим Јанузијем или у Гњилану, ето то може да се утврди преко тих докумената. Мефаил мени не треба ни да дође овде, право да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако ћете да одустанете од тог предлога, такође немам ништа против.

ОПТ.АХМЕТ ХАСАНИ: Ако вама треба, још једном понављам нека дође, а за мене не треба, јер ја немам никакав проблем са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда се, имате ли још неки предлог?

ОПТ.АХМЕТ ХАСАНИ: Ништа немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите се онда на место.

Констатује се да за овим оптужени Ахмет Хасани на начин који је евидентиран у аудио записнику наводи да му сведок Мефаил Јонузи није потребан.

Добро, значи то су још неки предлог, још нешто. Хоћете ли, изволите оптужени Самет.

ОПТ.САМЕТ ХАЈДАРИ: Па ево које су моје муке, ја сваки пут кад долазим овде у суду ја само тражим да ме водите код лекара. Тако да стварно и вас сам изнервирао тражећи сваки дан да нешто урадите и да одем на преглед. Дакле, ред је да ја једном знам шта се овде догађа, која игра се овде одвија јел две године редовно тражим да идем код лекара а нико није се нашао да ме води, због чега ја то тако. Ето то је питање, директно питање суду. Имам два снимка, значи снимка кад сам снимао главу и ја сам видео како то изгледа, а они уопште то не достављају суду да суд утврди због чега сам ја. И ја вас молим да ви тражите од ЦЗ-а те снимке и да видите у каквом је стању та моја повреда јер изгледа да ми неко не верује, нико ми не верује, и наравно кад ви констатујете о чему се ради вероватно ће следити лекарска интервенција и они ће знати о чему се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.САМЕТ ХАЈДАРИ: Ето то сам хтео да вас питам и да вас замолим истовремено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да видимо, сутра би требало ујутру да доставимо окривљенима ове транскрипте 05. Ајде видела сам вас, ајдете. Ове транскрипте 05.октобар и да се ви сутра господо браниоци усагласите хоћемо ли то да читамо или ћемо неког сведока да зовемо од тих који су тамо, односно о овим другим предлозима. Имаћемо информацију шта је истражни судија одлучио.

ОПТ.НАЗИФ ХАСАНИ: Поздрав свима. Имамо само једно питање, а то је више молба да се обратите начелнику полиције то је Африм Нухију који тада није био полицајац, он је пријатељ «Божура 50» он је био у Македонији заједно с нама и свако вече је долазио код мене и седели смо заједно, провели смо ноћима. Ако хоћете да чисто, да истину истерате, односно да знате шта је истина, онда можете само на овакав

начин јер Африм Нухија, и ако неће можда да дође овде, може да да изјаву у Прешевској полицији да је био код нас скоро свако вече у Македонији, а он је лични пријатељ «Божура», могуће да неће ни да каже истину јер је његова сестра удата тамо за «Божура», али мени се чини да он може да каже истину ако хоћете праву истину, јер свако вече је долазио код нас док смо били у Македонији. Ја то сам хтео да вам кажем. А имам још неки проблем али то нисам, на време о томе нисам говорио, био сам и на ВМА, тог тренутка сам изгубио и свест, био сам у несвесном стању, нисам смео уопште ни да причам, од полицајаца а не од командира полиције, јел мене је тукао један полицајац, један одређени полицајац, а не остали. Он ме толико тукао да сутрадан кад су ме водили код истражног судије он је устао и рекао а си уморан, и неће да говори. А истражни судија ме видео како је било лице отечено, и направио се тоша, као да ништа не види, и адвокат је видео, ја мислим да је он био бранилац Камберов, и рекао је тог тренутка, ево Хасани је уморан и неће да говори, а можете да тражите, јел снимак је тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све она ваша одбрана о томе да су вас тукли. Немојте то понављати. Значи, јел чујете шта.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: ВМА је све те снимке и доказе упутио у ЦЗ, али ето то је доказ да се крију чињенице. Ако хоћете да стварно откријете истину онда истражујте и такве ствари, али командири су врло културни и коректни према нама и ми то поштујемо. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е сад везано за ове предлоге тужилац шта каже, ове фотографије, оригинал фотографије, поново «Божур», овај сведок кога предлаже оптужени Назиф.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Фотографије које су одузете у предмету који се водио против Садики Селимона због кривичног дела трговине људима и илегалних миграција или шта је већ било, су се нашле у овом предмету у оном облику у ком их ви имате, ја немам никаква сазнања где се налазе те оригинал фотографије, ако ме то питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам вас да се изјасните о предлогу да се траже те фотографије у оригиналу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али јуче смо о томе причали и ја нисам разумео Садики Селимона шта је проблем са овим фотографијама које су и веће и које су у фотокопији колико сам схватио, то је фотокопија ту. Нисам разумео шта је проблем са тим фотографијама које су фотокопије у списима, шта ће се видети више на неким другим ако ту исте фотографије. То је што се тог предлога тиче. Предлог браниоца Крстића да се поново позове «Божур 50» против тога сам из следећих разлога и у овој оптужници, новој прецизираној, се наводе само два имена за која смо ми стекли утисак из разговора са «Божуром», слушајући шта је рекао у истрази, слушајући шта је рекао на главном претресу, да је он

био апсолутно сигуран сам само за два имена, то су Зорица и Стојанче, чији су син и ћерка били сведоци у овом суду. За ове остале људе он је рекао личи ми, можда је, и зато то је разлог зашто ми на томе нисмо инсистирали, не можемо да тврдимо нешто кад он човек са сигурношћу то није препознао. Из тог разлога се противим «Божуру 50» јер «Божур 50» није говорио о именима. Њему ништа не значе имена тих људи нити он зна ишта о тим судбинама тих људи, он само говори о ономе у чему је он учествовао и да му неко на некога личи, то је био смисао тог посматрања и разгледања фотографија. Нетачно је бранилац Крстић навео, то ништа ново није, да је тужилац фотографисао све окривљене 26. и 27. децембра 2008.године. Фотографисан је и узета изјава од, прво од Мемиши Агуша зато што се полажио да му је нестало 800 евра и кад се пожалио да има повреде. И поводом тога је покренут поступак унутар полиције који је додуше инициран од стране тужилаштва и срећом да је тако и то би, наравно то је обавеза свакога и зато ме и чуди каснија. Наравно свако има право да се брани како хоће, али то све у животу има неку линију преко које се не прелази чини ми се, али то је на част онима који то истичу, да ли по сопственом, или по наговору, и није то важно, а једина особа још која је фотографисана је она особа, односно онај окривљени чија слика тада, у том тренутку није постојала у фотоалбуму који је био доступан полицији и тужилаштву, и то је Фазлиу Бурим и ништа ту није спорно и то је, та слика је предата уз изјаве људи којима је фотографија показана. Подсетите ме шта је још. Ово што је предложио Назиф.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Африм Нухију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Назиф, овај полицајац из, то остављам суду на оцену, ако ви мислите да то нешто може помоћи ми се томе нећемо противити, али нисам сигуран, ево ни сам Назиф да ли ће он уопште доћи и да ли ће нешто рећи, али ето остављам на оцену. Да ли је био још неки предлог само?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад, кад сам већ устао, ја мислим кад је већ место за, ако већ нећемо завршавати, ако сам ја то добро. Можда није лоше да се позове неко од представника Рома, да нам каже, значи неке организације, неко ко зна шта је било са Ромима из Гњилана, са Косова, па ето ако будете одлагали то нам неће много времена одузети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како неко од Рома, на пример ко?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Неко из Удружења Рома, представник друштва Рома, удружења неког ромског. Да ли је то Атанацковић господин или неко други, да ли он зна нешто о судбини припадника, ето то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако би онда тај предлог фигурирао као предлог онда ја не знам како се тачно зове то удружење, пошто мислим

да има више удружења, значи само нам треба онда прецизно како се зове, знам да је тај Ацковић, мислим да је, јел тако, председник заиста неког удружења и ту је, на телевизији сам га видела, али не знам како се зове то удружење и мислим да има два или три удружења сад овде на нивоу Србије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам сигурна, значи то би све требало онда да проверимо. Значи неког Удружења Рома, односно тог удружења чији је председник Ацковић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим ето, овај, сада да вам дам, или да се обавежем да вам дам у току сутрашњег дана рецимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутра, док поделимо ове, овима оптуженима 05.октобар, и то онда, то би онда тако било.

Тужилац се противи овим предлозима браниоца, не противи се али оставља суду на оцену предлог оптуженог Назифа да се саслуша у својству сведока Африм Нухију и предлаже да се евентуално у допуну доказног поступка саслуша неко из Удружења Рома.

И то је. Сада господине Крстићу, шта ћете да.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Мислим да има и одбрана право да се изјасни о предлогу тужиоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О чему, за Роме?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да издиктирам записник. Кажите.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Чуо сам до сада свакојаке предлоге, овакве и онакве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се изјашњавате за овај?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: А овакав нисам чуо до сада. Дакле, тужилац може то, ми смо имали овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али шта ћете да кажете, шта хоћете. Господине Крстићу, дајте да решимо да.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хоћу да кажем да се противим оваквом предлогу који је усмерен само на одуговлачење поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите онда, да видимо.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али још нешто хоћу да кажем, није се изјаснио око ових фотографија хоће ли да преда тужилац оригинал фотографије или неће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја га то нисам ни питала, седите. Ја сам питала да.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па не, ја питам, ја сам предложио то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ви то питате. Седите. Госпођо Радуловић.

АДВ.МАРИЈА РАДУЛОВИЋ: Ја се противим овом предлогу овако формулисаним од јавног тужиоца да сад питамо неког, неко удружење шта је било са Ромима, па овде ови оптужени не одговарају за кривично дело геноцид, тако да овај предлог би требао да иде у том правцу да се њима ставља на терет кривично дело геноцид, овде одговарају за друго кривично дело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да видимо овако, оптуженима заиста вечерас не можемо да копирамо тај 05.октобар, онда сутра ујутру да то доставимо, онда сутра да ви, не знам колико је то страна уопште, ако можете да прочитате и да видите да ли, такође и браниоци да се проконсултују да ли ћемо некога од тих сведока, да ли предлажу да неког зовемо. Такође и оптужени да ли предлажу да читамо, ако предлажу да читамо, да ли предлажу да читамо све или само неке. Тужилац такође сутра да нам да, пробаћемо и ми да нађемо, али заиста тужилац, које је то удружење, односно какав је тачан назив тог удружења. А за овога сведока ког је предложио оптужени Ахмет, односно не Ахмет него Назиф, то ћемо да, Африм Нухију, то ћемо сутра да вам онда кажемо, кад ви будете такође прочитали и прегледали те транскрипте од 05., прегледајте и ове од 06. и од 11. па ћемо то сутра да решимо и онда ћемо вас сутра о овим предлозима обавестити, о поновном позивању «Божура 50», о тражењу тих фотографија које је сачинио тужилац, као и фотографија из списка, овде из Одељења за организовани криминал. Тако да ћемо сутра да наставимо, одлучите се за то. Такође господине Ресавац, ви у том смислу се такође интересујте, и ја ћу, и сутра ћемо отприлике имати неку информацију шта ће они, како ће истражни судија да поступа и којим темпом ће саслушавати па ћете у том смислу, и ви се информишите да конципирате. Добро, значи у том смислу ви се договорите и браниоци а ја ћу свакако се трудити да то нађем.

Довршено данас у 18.14, а сутра се наставља у 14.30 , у истој овој судници.

Кад одлучимо о овим предлозима, не знам шта ћете предлагати, браниоци оптужених.

Записничар

Председник већа-судија